Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

LUCRĂRILE AGRICOLE de TOAMNĂ TEMELIE A RECOLTEI VIITOARE

Tineri și tinere care munciți pe ogoare! Depuneți toate eforturile pentru asigurarea succesului campaniei de toamnă!

Tineri mecanizatori, colectiviști, cooperatori, întovărășiți și cu gospodării individuale! Stringeți la timp și fără pierderi bogata recoltă a culturilor de toamnă. Folosiți fiecare minut prețios pentru executarea în termenul optim a arăturilor și însămînțărilor de toamnă.

Strădaniile voastre pregătesc victoriile voastre, pregătesc pîinea anului viitor!

ROADELE ÎNTRECERII

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Cînd s-au început lucrările de toamnă, utemistul Babi Vasile a chemat la întrecere pe toți tractoriștii din gospodăria de stat Stilpu, unde lucrează cu următoarele obiective: „Lucrări de cea mai bună calitate și încadrate în timpul optim agrotehnic".

Chemării lui i s-au alăturat toți mecanizatorii gospodăriei.

În planul gospodăriei era prevăzut să se execute arături pe o suprafață de 1.000 hectare. Cu ocazia analizei care s-a ținut în ziua de 21 septembrie la centrul gospodăriei, s-a constatat că planul acesta fusese depășit cu 120 hectare. Tinerii mecanizatori s-au dovedit foarte inimoși. Radu Gloveszeanu, din brigada de tractoare U.T.O.S., este unul dintre utemiștii frunași. El a avut cele mai mari realizări din cadrul brigăzii sale.

La început, am amintit de chemarea la întrecere făcută de utemistul Babi Vasile. Trebuie să revin asupra acestui fapt. Întrecîndu-l pe Glovesceanu, Babi Vasile a trecut pe locul întîi pe gospodărie. Cu M.T.Z-ul pe care îl conduce a realizat aproape 300 de hantri la arăturile adînci. Pentru această victorie a primit drept recompensă din partea trustului regional GOSTAT un ceas de mînă Pobeda.

Tinerii mecanizatori de la gospodăria de stat Stilpu n-au aplicat alte metode de lucru în afara celor cunoscute. În schimb, ziua și noaptea, atunci cînd timpul era favorabil, tractoarele conduse de utemiști dădeau atacul asupra pămîntului reavăn și bun de lucrat. Niciodată ei n-ar fi obținut asemenea rezultate dacă n-ar fi îngrijit bine mașinile. Lucrînd astfel, pînă în ziua de 24 septembrie, pe lîngă cele peste 1.200 hectare arătură adîncă, mecanizatorii au executat și însămînțări pe o suprafață de 312 ha. În întîmpinarea marilor sărbători — 7 Noiembrie și 30 Decembrie — tinerii s-au angajat să-și îndeplinească planul cu 5 zile mai devreme. Cu siguranță că-și vor respecta și de data aceasta cuvîntul.

Tractoriștele

Spre Bechet nu duce nici o cale ferată. Singurele mijloace de transport care leagă Bechetul de Craiova sînt automobilele, camioanele, căruțele și carele.

Aerul mirosea a pește și a plante acvatice, și în acest peisaj eminamente patriarhal au început să-și facă loc niște construcții impunătoare care, în curînd, prin înmulțirea lor, vor scoate Bechetul din rîndul tîrgurilor și-l vor așeza în rîndul orașelor.

Printre aceste impunătoare construcții se numără și complexul de clădiri al S.M.T.-ului — două blocuri de cîte 20 de apartamente, cîteva remize și o hală de reparații — din care pleacă „atelajele mecanizate" menite să dea alt chip cîmpurilor.

Din curtea acestui S.M.T., într-o zi caldă, de toamnă, am pornit pe un rutier, în căutarea unui subiect de reportaj.

În vreme ce eu treceam în revistă luncile de plute și arini, porumbiștile ruginite și cîmpiile năpădite de vii și floarea-soarelui, în preajma mea s-a încins o discuție foarte aprinsă din care nu înțelegeam prea mult, dar din care reieșea precis că „fetele" au trecut în frunte „cu un procent". Pe marginea acestui procent s-a discutat aproape un ceas, cu patimă, așa cum sînt discutate clasamentele echipelor de fotbal.

Imprecisa repetare a aceluiași subiect „fetele" m-a făcut să ciulesc urechile și să trag concluzia că din noianul de subiecte ce mi se ofereau, acesta e totuși, cel mai atrăgător.

Fetele s-au mutat

Cînd în sfîrșit credeam, după informațiile primite, că am ajuns în împărăția visată, rutierul a pornit mai departe spre completa mea dezorientare. Locul terenurilor mlăștinoase, al glodurilor nedestelenite, al porumbiștilor erau acum luate de niște ogoare proaspete, tăiate de brazde măslinii ce răsfrîngeau în ele reflexele roșietice ale apusului. Mă dezmeticesc și întreb pe unul dintre tovarășii mei de drum.

— Bine... dar fetele?

— S-au mutat...

— Bine, zic eu, dar nu putem ști unde sînt?

— Nu prea. Au timp mare de activitate... Gospodăria colectivă de la Gighera, întovărășirile de la Ștedeea, Comoșteni, Gingiova și Zăvalu... Da' de găsit tot le găsim noi...

Ne vin în ajutor urmele proaspete de pe poteci.

— Au luat-o spre Nedeea.

...Cînd am ajuns la Nedeea soarele intrase de mult în adîncurile bălții. „Fetele" își stabiliseră bivuacul pe o limbă de pămînt, în apropierea bălții, aprinseseră focuri să gonească țînțarii și se îndeletniceau cu „de-ale casei".

Cu toate că fetele se mutaseră pe limba de pămînt numai de cîteva ceasuri, aveam impresia că această gospodărie în miniatură e așezată aci de ani.

Ziua începe noaptea

Am fost poftit în vagon. Am luat loc pe un colț de pat în fața unei mese. Pe masă au apărut cîteva farfurii cu brînză, ardei, struguri, pîine și tradiționala ceapă.

Îmi făceam socoteala că stînd la masă împreună o să pot mai lesne să-mi culeg datele care mă interesau. Mai înbucînd o bucată de pîine, mai sfărîmînd un ardei, ne-am cunoscut. Erau 6. Nițu Constanța, Buhuși Carolina, Mustață Mărioara, Drăghia Maria, Ciobanu Elena și Anghel Elena. Cu toate constituiau un colectiv: grupa, fetelor... sau mai simplu: „Fetele". Cu toate sînt tractoriste. Unele mai vechi, altele mai noi. Cea mai „bătrînă" numără 25 de ani, cea mai tînără 19. La un loc de abia 140 de ani. Trei sînt oltence venite de prin împrejurimi, trei moldovence venite de departe. O întreb pe Carolina:

VINTILĂ ORNARU

CONTINUARE în PAG. II

G.A.C. „Drum nou" din Cristian, regiunea Stalin obține venituri frumoase de la sera de flori.

În fotografie: Tînăra colectivistă Hildegard Zintz culegînd gladiole.

FETEȘTI-al 5-lea raion din CONSTANȚA complect COLECTIVIZAT

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Telegraful a adus ieri din nou o veste importantă și îmbucurătoare. În ziua de 25 septembrie, ultimele 408 familii aducînd cu ele 6.690 hectare pămînt, au încheiat COMPLECTA COLECTIVIZARE A RAIONULUI FETEȘTI, cel mai mare raion cerealier al regiunii Constanța. Terminînd în ziua de 25 septembrie colectivizarea comunelor Perișoru, Ștefan cel Mare și Pietroiu, raionul Fetești are acum 25 de comune cu 40 de G.A.C., care cuprind 18.950 de familii. Organizațiile U. T. M. — prin cei 348 de agitatori care au muncit permanent în echipele de colectivizare — și-au adus un aport deosebit de important la dobîndirea acestui succes. Ziua în care tot pămîntul dintre Dunăre și mare va fi cuprins în gospodării colective, nu mai e departe.

Situația colectivizării regiunii Constanța, este următoarea: 98,95 la sută din totalul familiilor și 92,4 la sută din suprafață.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2608 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 27 septembrie 1957

Spectacol festiv cu „Ovidiu"

În cadrul manifestărilor prilejuite de aniversarea a 2.000 de ani de la nașterea lui Ovidiu joi seara a avut loc la Teatrul Național „I. L. Caragiale" sala Comedia un spectacol festiv cu piesa „Ovidiu" de Vasile Alecsandri.

La spectacol au asistat tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Grigore Preoteasa, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Atanase Joja, Constanța Crăciun, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, membri ai Comitetului național pentru aniversarea poetului Ovidiu, conducători ai uniunilor de creație și alți oameni de artă și cultură, ziariști romini și străini, precum și un numeros public.

Au asistat oaspeții de peste hotare care participă la festivitățile bimilenarului Ovidiu, precum și ministrul Italiei la București, Dr Francesco Lo Faro.

Înainte de ridicarea cortinei Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale", a vorbit despre valoarea operei literare a lui Ovidiu și despre semnificația piesei lui V. Alecsandri, inspirată din viața marelui poet latin.

În pauză tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și celelalte persoane din conducere, care au fost de față, s-au întreținut cordial cu oaspeții de peste hotare.

Spectacolul s-a bucurat de succes fiind călduros aplaudat de public.

Rolurile principale au fost interpretate de George Vraca, artist al poporului, Maria Botta, Toma Dimitriu, Niki Atanasiu, Ion Iancovescu, artiști emeriți și alții.

Regia este semnată de Marietta Sadova, maestră emerită a artei.

(Agerpres)

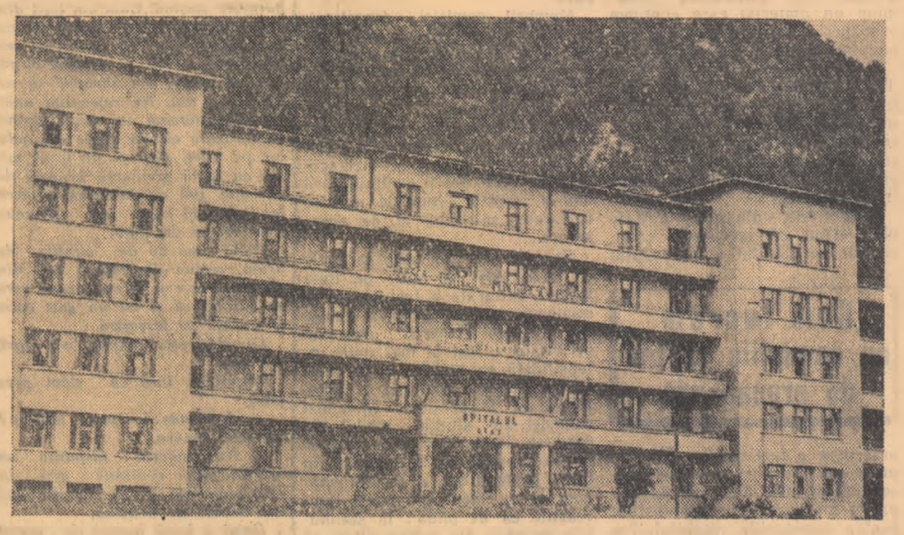

Într-o admirabilă priveliște naturală se află spitalul unificat din P. Neamț. Acesta are o capacitate de 536 locuri și este utilat modern.

(Foto EUG. CSIKOȘ)

Organizarea timpului liber AL ELEVILOR

Conf. univ. Ion Berca

Forma principală a activității elevilor este învățătura. Durata ei e diferită în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor. În afară de timpul destinat învățăturii propriu-zise — la școală și acasă — pentru pregătirea lecțiilor și a temelor precum și de cele 3 ore de activități extrașcolare săptămînale, elevilor le rămîne zilnic un timp liber.

Practica a arătat că durata timpului liber nu este egală pentru toți elevii aceleiași clase. Elevii conștiincioși care-și însușesc cunoștințele de bază la lecțiile din clasă, care-și organizează just munca de rezolvare a temelor de acasă dispun de timp liber mai mult. Dimpotrivă acel care nu sînt atenți la lecții, și le însușesc superficial, nu-și notează temele pentru acasă și trebuie să alerge în după amiaza zilei pe la colegi să le afle etc. dispun de foarte puțin timp liber sau chiar de loc.

Este de datoria fiecărui cadru didactic să procedeze astfel încît fiecare elev să-și însușească cunoștințele de bază în procesul predării lecțiilor, să-și noteze cu grijă temele pentru acasă și să fie îndrumat asupra metodicii muncii independente, a efectuării temelor pentru ca astfel timpul liber să devină o realitate.

Școlarii bine educați își găsesc în timpul liber diferite ocupații și îndeletniciri valoroase, interesante. Ei sînt întreprinzători, inventivi, au prieteni cu care organizează diferite ocupații și jocuri instructive plăcute.

Există însă și astfel de copii care nu știu să lasă singuri de sub jugul trîndăviei și începînd „de la a nu face nimic" în timpul lor liber, trec la acțiuni destructive, păgubitoare. Strecurarea în grădini străine, chinuirea copiilor mai mici sau a animalelor, stricarea cuiburilor de păsări, certuri și bătăi pe maidane, jocuri de noroc, furturi, acte de huliganism se mai întîlnesc din păcate în rîndurile școlarilor care scapă de sub supravegherea și îndrumarea școlii și a familiei.

Este de datoria școlii și a familiei, a organizațiilor de pionieri și U.T.M. să îndrume elevii să-și ocupe timpul liber cu activități folositoare, interesante, educative.

Pentru a orienta pe elevi asupra felului cum trebuie să-și folosească timpul liber e necesar ca diriginții claselor, instructorii superiori de pionieri etc. să cunoască **preferințele elevilor**, interesele lor și tocmai în această direcție — cînd ele sînt juste — să se îndrepte ajutorul acestora.

Cade în sarcina școlii, a organizațiilor de pionieri și U.T.M. să se intereseze îndeosebi de felul cum își petrec timpul liber elevii care au mai puțină supraveghere din partea familiei.

În familiile cu mulți copii elevii fac acasă multe treburi gospodărești, casnice, fapt ce le răpește timpul liber. Acestor elevi e necesar să le vină în ajutor pionierii și utemiștii, colegii lor. Variat este ajutorul pe care-l pot da ei, în timpul liber, familiei, ca de pildă la tăiatul lemnelor, căratul apei, curățenia curții, supravegherea fraților mai mici ai unui coleg etc.

Să dai puțin din timpul tău liber pentru a i-l asigura și colegului tău care nu-l are este o ac-

CONTINUARE în PAG. III

Primirea de către tov. dr. Petru Groza a delegației Adunării Populare a R. P. Albania

Joi la amiază, tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a primit delegația Adunării Populare a R.P. Albania în frunte cu tov. Pilo Peristeri, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare a R.P. Albania.

La primire au fost de față tovarășii: A. Moisescu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gh. Stoica și M. Gh. Bujor, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, S. Bughici, deputat.

A asistat Miha Lako, ambasadorul R.P. Albania la București.

În cadrul întîlnirii tovarășii dr. Petru Groza și Pilo Peristeri, au rostit scurte cuvîntări în care au exprimat sentimentele de prietenie frățească care leagă popoarele romîn și albanez, membre ale familiei unite a țărilor socialiste.

Recepția oferită de ambasadorul R.P. Albania la București

Joi seara Miha Lako, ambasadorul R.P. Albania la București, a oferit o recepție în saloanele Casei Centrale a Armatei în cinstea delegației Adunării Populare a R.P. Albania.

La recepție au luat parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec, A. Moisescu, A. Mălnășan, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, deputați.

Au participat membrii delegației Adunării Populare a R.P. Albania, în frunte cu tovarășii Pilo Peristeri, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare a R.P. Albania.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

În timpul recepției tovarășul Pilo Peristeri, conducătorul delegației parlamentare albaneze, și tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne, au toastat pentru continua întărire a prieteniei între popoarele albanez și romîn, pentru pace și prietenie între toate popoarele.

Teatrul și Opera de Stat din Iași în turneu în R. S. S. Moldovenească

În cadrul schimburilor culturale dintre R.P.R. și Uniunea Sovietică, Teatrul Național „Vasile Alecsandri" și Opera de Stat din Iași au plecat joi dimineața într-un turneu în R.S.S. Moldovenească.

Spectacolele vor avea loc în orașele Chișinău, Bălți, Tighina, Tiraspol și în cîteva centre colhoznice din R.S.S. Moldovenească.

Teatrul Moldovenesc Muzical Dramatic și Teatrul de Operă și Balet „A. S. Pușkin" din Chișinău, care vor sosi la începutul lunii octombrie la Iași, vor prezenta spectacole pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri".

(Agerpres)

În cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne, ziarul „SCINTEIA TINERETULUI", organizează între 1 octombrie — 29 decembrie a.c. un

CONCURS

pentru corespondenții voluntari

În concurs vor intra materiale aparținînd genului scurt (informații, note critice, însoțite de fotografii sau caricaturi) și reportaje.

La selecționarea celor mai bune corespondențe, se vor lua în seamă participanții cărora le-au fost publicate în perioada 1 octombrie — 29 decembrie cel puțin 3 materiale din genurile de mai sus, trimise în cadrul concursului.

Pentru cele mai bune corespondențe se vor acorda următoarele:

PREMII

Premiul I — un aparat de radio „Lux".
Două premii II a cîte o bicicletă.
Trei premii III a cîte un ceas de mînă „Pobeda".

MENȚIUNI

Truse stilou — creion rezervor; servete de piele; cărți și abonamente la ziare și reviste.

Prin schelele petrolifere, la un secol de la nașterea lor (III)

Din '47 pînă ACUM

Cîteva generații și-au închinat viața oceanului negru. Una din ele e generația prin a cărei biografie hotarul lui 23 August desparte ceea ce s-ar numi două vieți.

E generația maiștrilor. Cîteva decenii de „petrol" le-au ascuțit la maximum simțul cunoașterii sondelor și, deopotrivă, al oamenilor. Milioane de tone de țiței, da! Însă mai au de predat țării și o nouă generație de petroliști — proprii lor copii, cum s-ar zice.

Între acești maiștri am întîlnit unul care, nu știu cum, parcă și prin portretu-i fizic, sintetiza categoria. Statură potrivită, cu o musculatură puternică, ușor de ghicit sub cutele hainei de doc; anii de muncă fizică — iar la un sondor „fizică" are un înțeles deosebit de concret — i-au păstrat lui Ion Istrate o anume tinerețe în mișcări ce se reflectă pînă și în ochii-i căprui, cu reflexe cenușii. Vîrsta i-o trădează mai mult dinții, cîțiva acoperiți cu vipla, și începutul de chelie ce amenință un păr lipsit de fire albe. Mersul, gesturile, felul de a vorbi, exact și cumpănit, fac parte din portretul colectiv al „omului cu răspunderi". Al celui deprins — și totuși parcă încă nu pe de-a-ntregul — să conducă. Titulatura lui Ion Istrate: șef de secție la oficiul de recuperări secundare — parcă n-ar spune mare lucru unuia străin de lumea petrolului...

Mai ales, poate, adjectivul secundare. Eroare! Tocmai aceste recuperări secundare i-au adus în 1954, în cadrul unui colectiv din care făceau parte și ingineri cu înaltă calificare, titlul de laureat al Premiului de Stat. Or se știe: Premiul de Stat se decernează pentru „lucrări excepționale în domeniul..."

În domeniul tehnicii extracției țițeiului, metoda de recuperare secundară prin injecții cu apă în zăcămînt, s-a dovedit a fi, după vreo trei ani de aplicare, o lucrare într-adevăr excepțională. Ea a dus la smulgerea din straturile vlăguite, a țițeiului ce părea pierdut odată pentru totdeauna, după sleirea presiunii gazelor. Printr-o injecție cu apă (pare simplă ideea!); dar mai puțin simplu e de a o aplica, de a ști cum, cînd și unde să introduci, la adîncimi de peste 2500 de metri, jetul de apă la 110 atmosfere. Împreună cu alți cîțiva, Ion Istrate a reușit. Și a reușit să se scoată în șase ani ceea ce se scotea înainte în vreo treizeci.

Nu de la el am aflat, ci de la alții. Alții — care n-au ocolit subiectul și nici meritele lui Ion Istrate. Lui, despre Premiul de Stat îi place să-și amintească de felul cum însuși ministrul Petrolului l-a dus cu mașina la Prezidiu, la solemnitatea înmînării premiilor. Și cum acolo, ca proaspăt laureat, alături de scriitori și savanți a fost înconjurat de conducătorii guvernului și ai partidului. Și-mi explică:

— Din 1926 pînă-n '47 n-am avansat atîta cît din '47 pîn-acum.

Acest „n-am avansat atîta cît" se traduce astfel în biografia lui Istrate: întîi, 19 ani pe același „loc" — adică simplu muncitor sondor. Iar „din 47 pîn-acum": sondor-șef, brigadier, șef de secție. Cîștigă la vreo 2.000 de lei pe lună.

Aflînd suma, nu mi-am putut stăpîni curiozitatea profesională și l-am întrebat, dacă ar vrea să-mi spună, cum își cheltuiește banii. Mi-a spus. Ba chiar cu o anume simplitate gospodărească. A început a-mi povesti despre familia lui, destul de numeroasă: șase copii, dintre care cel mai mare, o fată, i-a și dăruit doi nepoți, iar cel mai mic, un băiat, urmează primele clase elementare. „Casa" îl costă 800 de lei pe lună. Restul banilor îi păstrează cu chibzuială, fiindcă mai are încă două fete de măritat și nu vrea să le înzestreze mai prejos decît pe prima dintre surori. S-a măritat în urmă cu trei ani cu un „băiat de nădejde" — zice socrul — astăzi maistru-sondor („Și cît are?", „24 de ani!"). Din darurile de la nuntă și din salariul lui, ginerele și-a ridicat într-un an casă cu două camere. Ba acum vrea să-și mai facă încă două: crește familia. Asta i-a amintit lui Istrate, cum s-a chinuit în tinerețea lui. Și-n amintirea acelor trudnice începuturi din urmă cu trei decenii, Ion Istrate le-a umplut casa: șifonier, două paturi, două mese, scaune, covoare de lînă și altele.

— Iar la două luni după aia mi-au venit banii de la Premiul de Stat — încheie Istrate.

— Și?

— Păi mi-a cam rămas un gol în pungă după măritișul fetei... Și l-am umplut. Ba mi-am mai luat și-o vacă: să aibă ăia micii lapte, să-nvețe bine!

Asta-și dorește pentru copiii lui: să-nvețe bine, să ajungă oameni cu carte. Căci nimeni din neamul lui n-a știut carte. Iar el, Istrate, la vremea copilăriei, abia a putut isprăvi cele patru clase. Copiii — să meargă departe!

VICTOR VINTU

O afacere dulce CU GUST... AMAR

FOILETON

Conform unui proverb — inventat cred de un apicultor și nu de un urs, așa cum susține un amic al meu lipsit de humor — cei care umblă toată ziua cu mierea și, în general, cu dulciurile au ghinionul să li se lipească uneori cîte ceva pe degete. Pînă aici nimic n-ar fi grav — în definitiv, ăsta-i specificul mărfii, se lipește — dacă cei care răspund de conduita degetelor cu pricina le-ar spăla cinstit și nu le-ar trage prin gură cu poftă, făcînd un gest pe cît de necuviincios, pe atît de periculos. Medicul nu recomandă asta din pricina microbilor care au proprietatea de a lăsa un gust amar pentru multă vreme.

Niște indivizi în cauză au făcut o plîngere către justiție, dînd un avertisment serios: ori se găsește o soluție tehnică prin care dulciurile să primească proprietatea de a nu se mai lipi de degete, ori ei nu mai răspund pentru lipsa de produse dulci în valoare de circa 50.000 lei care se face în mod concret simțită la Laboratorul de cofetărie din Cluj. Reclamanții — în număr de șase, în frunte cu responsabilul Herdlicska Zoltan — au fost profund jigniți de expresia vulgară folosită de cineva — „v-ați vîrît mîna în dulciuri pînă la cot, hoților" — întrucît ea nu corespunde adevărului. În primul rînd ei nu și-au vîrît mîna, ci doar cîte un deget fiecare, delicat și igienic — ceea ce, de fapt, făcînd o adunare băbească, iese o mînă și un deget, sau o mînă mai barosană, cu șase degete. În al doilea rînd, nu putem exagera în asemenea hal încît să spunem că mîna a intrat în dulciuri pînă la cot, întrucît avem de-a face cu oameni care „lucrează" cu tact. Cei șase au pornit afacerea destul de modest la început.

Într-o zi, responsabilul, proaspăt sosit în instituție, a pornit într-o vizită de cunoașterea prin laborator. A vorbit cu un om, cu altul, a ciupit de obraz o fetișcană dulce și, zărind tăvile cu prăjituri a introdus un deget în pasta deliciosului produs după care l-a supt pînă la rădăcină, plescăind.

— Hm, să știți că nu-s rele. Fă-mi și mie un pachețel, drăguțule.

Pachețelul avea vreo 15-20 de prăjituri. Ajutoarele lui directe, Lazăr și Török, l-au privit chiorîș. „După cîte se vede treaba, și-au zis ei, ăsta are de gînd să-și facă de cap. Trebuie pus la punct".

— Tovarășe responsabil... Știți că ieri ați luat niște prăjituri pe care...

— Pe care, ce?

— Pe care nu le-ați...

— Pe care nu le-am, ce?

— Pe care nu le-ați plătit!

— A-a! Păi de ce trebuie să le plătesc? Doar e laboratorul nostru, al tuturor!

— Atunci, și noi, care va-zică...

— Ce, și voi?

— Dacă putem și noi?...

— Hm, puteți, da' așa, cu vîrful degetului, să nu vă-nfigeți prea mult.

Acesta a fost începutul. Responsabilul pungaș a avut trei faze de dezvoltare: șiretenia, grandomania și prostia.

Deci, mai întîi, a fost șiret. El fura grosul. Lua saci întregi de zahăr de cîte 50 kg. fiecare, cacao, cafea și altele pe care le vindea. Ceilalți mai mici luau cu

ION BĂIEȘU

(Continuare în pag. 2-a)

In sprijinul activiştilor utemişti

UN IZVOR DE FORŢĂ şi iniţiativă

Pentru a apropia şi mai mult munca organelor U.T.M. de viaţa organizaţiilor de bază, atrăgînd în acest sens un număr cît mai mare de utemişti la munca de conducere, pentru a se folosi iniţiativa creatoare a activiştilor nesalariaţi, pe baza indicaţiilor C.C. al U.T.M. s-au creat pe lîngă fiecare secţie şi resort al comitetelor raional şi orăşenesc comisii formate din activişti extrabugetari.

Astfel în cadrul secţiei noastre de propagandă şi agitaţie s-au creat: comisia de învăţămînt politic, comisia culturală, comisia pentru munca în rîndul tinerilor intelectuali, comisia pentru propaganda prin conferinţe şi comisia pentru munca sportivă.

Aceste comisii sînt formate din 10—15 tovarăşi şi au ca responsabili cîte un activist din cadrul secţiei noastre.

Trebuie remarcat că şi înainte au existat pe lîngă secţia noastră activişti extrabugetari care au muncit cu abnegaţie, obţinînd rezultate bune. Totuşi aceşti activişti erau folosiţi în toate ramurile muncii de propagandă şi agitaţie, ceea ce nu le permitea specializarea într-un anumit domeniu.

Crearea comisiilor în cadrul secţiei de propagandă a rezolvat această deficienţă permiţînd o mai bună organizare a muncii, un control mai eficace, o pregătire mai temeinică a membrilor comisiilor, precum şi creşterea calităţii muncii de propagandă desfăşurată în rîndurile tinerilor din oraşul Bucureşti. De asemenea, prin crearea comisiilor s-a reuşit să antrenăm un număr mai mare de tovarăşi în munca de propagandă şi agitaţie.

Este foarte greu să arăt într-un spaţiu atît de redus modul în care au muncit şi ce rezultate au obţinut toate aceste comisii, aşa că voi arăta activitatea comisiilor de învăţămînt politic şi culturală, în cadrul a două mari acţiuni ce au stat în faţa tineretului din oraşul nostru: închiderea anului de învăţămînt politic şi pregătirea deschiderii noului an şi primul festival al tineretului din oraşul nostru.

De la început trebuie să mai arăt că, pe lîngă comisiile existente la comitetul orăşenesc, există asemenea comisii pe lîngă comitetele raionale şi la realizările obţinute se adaugă şi munca comisiilor de pe lîngă comitetele raionale. De altfel, la închidarea anului de învăţămînt o contribuţie mai însemnată au adus-o comisiile de învăţămînt politic, raionale. Astfel, în raionul Lenin, fiecare membru al comisiei raionale a fost repartizat pe lîngă o organizaţie sau două mai mari, pentru a sprijini birourile organizaţiilor de bază în buna desfăşurare a închiderii învăţămîntului. S-a urmărit de către membrii comisiei modul cum s-au pregătit propagandiştii în vederea seminariilor recapitulative, felul în care birourile organizaţiilor de bază au sprijinit această acţiune.

După seminariile recapitulative, membrii comisiilor au discutat cu tinerii cursanţi, cerîndu-le să-şi spună părerea asupra desfăşurării învăţămîntului, precum şi propuneri pentru îmbunătăţirea acestuia.

Trebuie arătat, apoi, că membrii comisiei s-au întrunit şi au discutat cele constatate, întocmind un material care conţinea propuneri interesante pentru îmbunătăţirea învăţămîntului.

O contribuţie importantă a adus şi comisia de învăţămînt politic de pe lîngă comitetul raional 23 August prin aceea că a reuşit să cunoască în muncă o serie de propagandişti şi să-i propună comitetului raional pentru stimulare.

S-ar crede, din cele arătate pînă acum, că activitatea comisiei de învăţămînt a comitetului

Cum lucrăm cu comisiile secţiei de propagandă

orăşenesc a fost slabă. Situaţie nu e aşa. Membrii comisiei orăşeneşti de învăţămînt au participat la instruirea propagandiştilor pentru seminariile recapitulative. În urma observaţiilor lor s-a constatat că între instruirea propagandiştilor de partid şi a propagandiştilor utemişti nu se face nici o diferenţiere, că în general la cursul seral şi Istoria P.M.R lipsesc cu totul metodele tinereşti în munca de învăţămînt. Pe baza celor constatate s-au luat măsuri ca în noul an de învăţămînt această lipsă, care fără exagerare — cu excepţia raionului 23 August — era generală, să fie lichidată.

Comisia de învăţămînt a comitetului orăşenesc a contribuit de asemenea prin studierea desfăşurării cercurilor „Să ne cunoaştem patria" la întocmirea unor propuneri (de care de altfel C.C. al U.T.M. a şi ţinut seama) valabile pentru noul an de învăţămînt.

Trebuie să recunoaştem însă în spirit autocritic că în perioada încheierii anului trecut de învăţămînt politic, contribuţia comisiei orăşeneşti de învăţămînt putea fi mai mare. Nu s-a întîmplat aşa, pentru că comisia nu a fost complectă, iar instruirea ei insuficientă. Aceste lipsuri nu s-au mai repetat cu ocazia pregătirii deschiderii noului an de învăţămînt politic.

Membrii comisiei au participat activ la buna desfăşurare a cursului de pregătire a propagandiştilor de pe lîngă comitetul orăşenesc, fie în conducerea cursului, fie ca asistenţi.

Despre rezultatele definitive ale acestui curs ar fi prematur încă să se vorbească. Se poate arăta însă că din cei 335 de propagandişti instruiţi, numai 7—8 nu au corespuns.

Comisia culturală a obţinut rezultate bune în întreaga ei activitate. Aceste rezultate şi-au găsit materializarea îndeosebi în timpul primului festival al tineretului din oraşul Bucureşti. Ea a adus o contribuţie de seamă în reuşita trecerii în revistă a formaţiilor de artişti amatori din oraşul Bucureşti, manifestare cultural-artistică închinată celui de-al VI-lea Festival al Tineretului şi Studenţilor de la Moscova.

Membrii comisiei, repartizaţi pe lîngă fiecare raion au sprijinit în mod concret desfăşurarea fazelor raionale. În organizarea festivalului orăşenesc, contribuţia comisiei a fost şi mai evidentă — succesele obţinute atît în organizarea festivalului orăşenesc cît şi în cea a spectacolului de gală, pot fi atribuite fără nici o rezervă comisiei noastre culturale, spiritului ei de organizare.

Se ştie că una din sarcinile ce ne-au stat în faţă pe linia muncii culturale a fost creşterea numărului de purtători ai insignei „Prieten al cărţii". Această activitate a fost şi mai mult intensificată cu ocazia celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Membrii comisiei au studiat modul în care au lucrat comisiile raionale, ce greutăţi au întîmpinat în buna desfăşurare a acestui concurs şi au făcut propuneri interesante ca de pildă: la standurile de cărţi din întreprinderi să existe pachete cu cărţi din cele prevăzute în regulament, să se reducă formularistica necesară evidenţei etc., propuneri de care s-a ţinut seama şi care au dus la creşterea numărului de tineri participanţi la concursul „Iubiţi cartea".

Îndrumare, studiu şi propuneri, informare a organului superior, iată pe scurt atribuţiunile comisiilor raionale şi orăşeneşti.

Folosind în mod judicios aceste comisii, ocupîndu-ne cu perseverenţă de tovarăşii ce le compun, vom îmbunătăţi calitatea muncii de propagandă, vom reuşi să ridicăm nivelul educaţiei comuniste ce o facem tineretului nostru.

FLORICA LUPEŞ
secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti

NU SE POT DARE REZOLVA?

Drumeţii „veseli"

...M-am instalat comod lîngă o bătrînică în autobusul I.R.T.A. care face cursa între Deva şi Hîrţeşani. În faţa mea stăteau două femei. Una ţinea în braţe o fetiţă de 4-5 ani, iar cealaltă o plasă în care avea: roşii, ardei graşi, prune şi castraveţi.

La ora 9 un călător se adresă taxatorului:

— Ce facem şefule, nu plecăm?

— Te grăbeşti? răspunse acesta printr-o întrebare.

În sfîrşit, după vreo 15 minute porneşte maşina. Cum am ieşit din oraş, şoferul, vînd parcă să ne dovedească măiestria, porni cu cea mai mare viteză. În aceeaşi clipă, fără să vrem, am început să ne agităm şi noi. Ne repezeam unul în altul, săream în sus, ocupînd la aterizare alt loc decît cel indicat pe bilet. Bătrîna de lîngă mine, cu toată greutatea proprie de aproape 100 de kilograme, făcea tot felul de figuri care stîrneau rîsul fetiţei din faţă.

După vreo 20 de minute de drum, vecina din faţă a scos din plasă o roşie şi cîteva prune care se zdrobiseră şi cu un gest calm le aruncă pe fereastră.

La Răşinişti maşina s-a oprit din nou.

Observăm însă că stăm prea mult.

— A rămas în pană maşina? întreabă cineva.

— Nu... şoferul! răspunse un călător, apoi continuă: aici îşi face planurile. Ce să faci. Şi omul are nevoie de benzină.

După o bună bucată de vreme apare şi şoferul escortat indeaproape de taxator. Călătoria continuă. S-au suit şi cîţiva pasageri. Au dat banii, dar bilete nu a primit niciunul.

Din nou începe goana. 60—70 km. la oră. Ne facem cu toţii mici în scaune, gîndind că nu mai ajungem teferi la staţia de destinaţie.

După asemenea călătorie am coborît aproape năuc gîndindu-mă: care o fi oare viteza legală pentru autobuse, mai ales pe aceste şosele pline de hopuri şi gropi? Dacă e ceva mai mică de 70 km. la oră, atunci de ce nu se respectă?

Un amănunt. Uitasem să amintesc că şoferul se numeşte Bodea Zahei, iar taxatorul, care n-a condus maşina, ci... „biletele", este Petric Viorel de la autobaza din Deva.

GH. NEAGU

IN ATENŢIA Uniunii Scriitorilor

Sînt la Rm. Vîlcea. Ştiu din Istoria literaturii că Anton Pann a locuit aici vreme îndelungată, cu multe decenii în urmă, pe cînd era profesor de muzică la Seminarul teologic din localitate. Tot din Istoria literaturii ştiu că locuinţa poetului se mai păstrează şi astăzi.

— Tovarăşe, vrei să-mi spui unde se află casa lui Anton Pann?

— Uite-o!

Aha, iat-o! Aici în centru! Este aşa cum mi-o închipuiam: cu cerdac şi cu scară înaltă. Parcă ar fi scoasă dintr-o reuşită ilustraţie la versurile poetului. Clădirea este şi un monument arhitectural. Dar nu văd nici o tăbliţă. Împărtăşesc aceluiaşi tovarăş:

— Un muzeu trebuie să aibă o placă comemorativă sau o firmă.

— Ce muzeu?

— Aeesta... Muzeul „Anton Pann".

— Ce muzeu, omule? Nu vezi rufele?

Da, într-adevăr, în cerdac se leagănă cîteva rufe puse la uscat.

— E rufăria de corp a lui madam Petrescu. Dînsa stă în casă acum.

Da, da, îmi zic. Aşa este. Şi totuşi ceva nu înţeleg: Anton Pann n-are dreptul nici măcar la o amintire, la o placă comemorativă? Casa ar putea fi fără doar şi poate muzeu.

...Sînt la Rm. Vîlcea. Bate uşor un vînt rece de toamnă. În cerdacul lui Anton Pann se leagănă indecente rufele lui madam Petrescu... Poate că vîntul acesta va ajunge pînă la Bucureşti, la Uniunea Scriitorilor.

EUGEN FLORESCU
corespondent

BOABE de PIPER

„Decizii şi dispoziţii"

Nu de mult tov. A. C. Balasiu — secretarul Sfatului popular al comunei Ţeregova, raionul Caransebeş, a semnat următoarea dispoziţie: „Conform Deciziei Comitetului executiv nr. 22 din 22 august 1957, tovarăşul agronom Nicolae Gruescu va lucra timp de 10 zile în comisia de împunere".

Cu asemenea decizii şi dispoziţii nu este exclus ca după cîţiva vreme să aflăm că agronomul se ocupă cu piscicultura, referentul cu starea civilă de problemele agrare omul de servici cu problemele financiare, iar secretarul statului popular cu... deciziile de încurcare a funcţiilor salariaţilor.

FERDINANT GOLDEMBERG
activist

Negru... pe alb

Ar fi păcat să nu recunoaştem că tovarăşii de la Sfatul popular al raionului Lenin nu vin prin cartierul nostru din prelungirea Ferentari. E un cartier nou, muncitoresc, pe care unii bucureşteni nici nu-l cunosc. Avem case frumoase, străzi largi, dar... nu avem încă o Alimentară, un Aprozar, un telefon public şi nici cel puţin un debit de tutun sau un chioşc de ziare. După ce ne-au ascultat păsul tovarăşii de la sfat, au luat hotărîrea să ţină o... şedinţă cu cetăţenii. Au prevăzut-o chiar în plan. E mai bine să se vadă negru pe alb. Vorbele se duc în vînt, iar scrisul rămîne.

Altă şedinţă, alte propuneri, alte hîrtii, alte aşteptări. Bineînţeles... zadarnice.

De data aceasta însă pierzîndu-ne răbdarea ne-am adunat din nou şi am scris ziarului, ca să se vadă... negru pe alb, această neglijenţă.

GH. A. LAZĂRESCU
corespondent

O afacere dulce cu gust... amar

(Urmare din pag. 1-a)

plăcătura. Nu le zicea nimic pentru că de ei avea nevoie pentru a putea trece în hîrtii nişte produse fictive: 100 kg. ciocolată, 855 kg. halviţă, 460 kg. şerbet cacao etc. Mai erau şi alţii care nu furau. Aceştia ar fi putut să se uite chioriş într-o bună zi dacă ar fi aflat. Aşa că responsabilul pungaş era mărinimos cu ei. Îi chema la el pe rînd.

— Am impresia drăguţă, că a duci eam greu acasă. Ai tot ce-ţi trebuie?

— Da, am.

— Ei, chiar tot nu ai tu. Uite, ia de la mine 2 kg. de rom, un kg. de bomboane, nişte prăjituri.

— Păi, aşa, fără bani?

— Ei, lasă drăguţă că doar oameni sîntem.

Responsabilul pungaş începu să fie liniştit de-acum, îi avea pe toţi la mînă. Putea să-şi lingă degetele cu inima împăcată.

Şi aşa a venit faza a doua, grandomania. Afacerile mergeau excepţional. Ceva cu totul deosebit, o adiere de parfum şi mireasme îi gîdilau nările cînd intra în instituţie. Subalternii, pungaşii mai mici, îi stringeau mîna şi-i ofereau serviciile. Duba laboratorului făcea în fiecare zi cîte un transport la el acasă. Responsabilul pungaş începu să dea atenţie personalului sale. Se îmbrăcă după ultima modă franceză, purta cîte trei ceasuri la mînă deodată.

Îi veni apoi ideea să se dueă la mare pentru că de, e şi el doar om al muncii, iar la Cazinoul din Constanţa auzise că se dansă o muzică simpatică, ceva în stil Rock-and-roll.

A venit şi a treia fază: prostia. De atîta dulce începuse să i se apleoe, simţea ameţeli. Simţea nevoia să-şi lărgească relaţiile. Făcea cadouri cu prăjiturile laboratorului celor de la secţia comercială, de la Sanepid. „Trebuie să te ai bine cu toţi — gîndea pungaşul. Deciţi să te-njure, mai bine să te pupe". La sfîrşitul unei chermeze dădu un banchet celor de la Trust, bineînţeles tot pe socoteala laboratorului.

Dar tocmai cînd îşi credea situaţia mai solidă, totul se prăbuşi în gol. Puţi cîteva zile în haos, se rostogoli ca un bulgăre, se lovi cu capul de ceva tare, apoi se trezi undeva la umbră, într-o atmosferă plăcută, răcoroasă. Întrebă pe cineva buimăcit:

— Cît timp trebuie să stau eu aici?

— Şase ani.

— Aoleu!

Şi, nedumerit, îşi vîri toate degetele în gură. Le scoase însă repede şi scuipă. Erau amare, groaznic de amare.

Tractoriştele

(Urmare din pag. 1-a)

— De unde eşti?

— Din Perieni, de lîngă Bîrlad.

— Şi cum ai rătăcit pe aci?

— Am rătăcit...

Carolina tace.

Fetele o împoldesc să vorbească. Carolina se uită la ele şi face deodată:

— Vorbiţi voi...

Fetele rîd şi tac.

Cu greu ajung să aflu cum a venit la tractoare:

— M-a prelucrat o tovarăşe de la U.F.D.R. şi-am venit. Era prin 1952, cam pe toamnă. Nu văzusem tractor decît în ziare.

Credeam că gheaţa dintre noi s-a spart. Şi în adevăr începuse să se spargă. Dar între noi s-a aşezat un nou personaj: radio-ul. Se transmitea Ovidiu. Carolina a sărit din pat şi s-a apropiat de aparat. Vreme de o oră şi jumătate nu s-a mişcat de lîngă aparat. A ascultat tulburată drama vieţii poetului osîndit la surghiun pentru vina de a fi cîntat în stihuri nemuritoare iubirea.

Din înfăţişarea ei, deşi era îmbrăcată în salopetă şi cu părul tot strîns, dispăruseră trăsăturile bărbăteşti de pînă acum şi în locul lor apăruseră alte trăsături, de-o pură feminitate.

Nu am regretat nici o clipă că radio-ul se amestecase între noi şi-mi întrerupsese discuţia pe care cu greu izbutisem s-o leg. Eram mulţumit. Eram în posesia unui amănunt poate important în schiţarea unui portret. Şi apoi cert, — gîndeam eu — pot oricînd să reînnod firul discuţiei.

Dar după ce s-a sfîrşit emisiunea, Carolina s-a mişuit în negura de afară. După ea, una cîte una, s-au strecurat şi celelalte fete. Curînd liniştea nopţii s-a cutremurat. Eşapamentele tractoarelor au speriat strigătele gîştelor şi raţelor de pe baltă. Şenilele s-au urnit şi fetele au pornit să taie primele brazde pe pămînturile întovărăşiţilor din Nedeea. Pe cer nu era nici o stea. În locul lor luminau farurile tractoarelor. La început am crezut că tot ceea ce se întîmplă, se întîmplă în mod demonstrativ, pentru că pe acele locuri se afla un om de la o gazetă.

Mă înşelam. Pentru a cîta oară?

Fetele îşi începeau ziua de muncă noaptea. Luptau din răsputeri să recupereze ceea ce pierduseră, din vina ploilor, în prima decadă. K.D.-urile au vuit pînă noaptea tîrziu. Le-am urmărit cu atenţie şi nostalgie cum se apropiau şi se depărtau de mine şi atunci, în clipele acelea, mi s-a dezvăluit în toată splendoarea ei taina procentului atît de disputat în remorca rutierului.

O aniversare

Deoarece cu fetele nu putusem să stau prea mult de vorbă, a doua zi m-am întors în staţiune, să-mi culeg materialul de care aveam nevoie. Cam aşa se întîmplă totdeauna în viaţă. Trebuie să afli de la alţii ceea ce nu poţi să afli din gura celor cu care stai de vorbă.

Şi totdeauna alţii ştiu mai multe despre tine decît crezi că ştii tu. De pildă, despre Carolina am aflat lucruri interesante, nu din gura ei, ci din gura directorului staţiunii.

Fără să mai aştepte întrebările mele tovarăşul Roşu s-a apucat să-i facă o „scurtă caracterizare". Nu i-o cerusem. Dar aşa înţelegea el să mă ajute.

— E fată bună. E candidată de partid. Şi-a depăşit planul anual cu 2 procente. În loc de 449 de hantri a realizat 470. În actuala campanie şi-a îndeplinit 36% din plan. Pînă la sfîrşitul campaniei ca să realizeze sigur încă 200 de hantri...

Vreau să-l opresc, să-i cer unele lămuriri, dar directorul mă pune la punct cu un gest potolit al mîinii şi-şi continuă tirada:

— Şi Mustaţă Maria e fată bună. Şi ea a realizat 35,6% din plan. Niţu Constanţa stă cam la fel: 34,54%... Ei, dacă nu erau ploile fiecare dintre ele aveau cîte 60%.

Şi în timp ce vorbeşte, directorul se scoală de la locul lui, cotrobăie într-un sertar şi scoate de acolo un fel de album pe care mi-l pune dinainte.

— Uite ăsta e albumul familiei mele.

Îl răsfoiesc. Pe filele albumului sînt lipite decupări din gazete, ştiri despre unele realizări ale staţiunii, portrete de tractorişti, articole de ziar, fotografii din diferite campanii.

— Aveţi o familie numeroasă, zic eu cu subinţeles...

— 150 de oameni cu personalul administrativ cu tot, îmi răspunde prompt directorul, şi ochii îi alunecă pe album. Uite-o şi pe Carolina... Poza asta i-a făcut-o un reporter în ziua cînd a venit să mi spuie că o să dea cu un flăcău de pămînt să iasă apă din el...

— De ce? am întrebat-o eu atunci.

— Aşa! mi-a răspuns ea.

— N-am mai intrat în amănunte... A! Uitasem să-ţi spun: Carolina are 5000 de lei la C.E.C., vrea să-şi ia motilă. O mărit. Îi dau casă aici, o fac olteancă. Ştii cu cine o mărit?

Dau din umeri...

— Cu flăcăul ăla cu care era să dea de pămînt...

Şi „scurta caracterizare" s-a transformat într-o povestire de 2 ceasuri. La capătul lor directorul m-a întrebat dacă sînt mulţumit de relatările lui.

— Da,—i-am răspuns încurcat.

— Ei, atunci la revedere, eu mă duc la lemne, nu pot să-mi las familia fără foc.

Pe drum directorul simte nevoia unei complectări.

— Am uitat să-ţi spun data cînd a intrat Carolina Buhuşi în şcoala de tractorişti... Notează: 22 septembrie 1952...

Am tresărit... Data aceasta o mai auzisem cîndva, despre ea îmi vorbise şi Carolina.

Tîrziu, cînd am plecat din staţiune mi-am dat seama că în acea zi se împlineau 5 ani de cînd Buhuşi Carolina văzuse primul tractor. M-am întrebat dacă şi ea îşi mai amintea de acest lucru. Aşa sînt oamenii. De multe ori uită cele mai semnificative evenimente ale vieţii lor. Trec peste ele furaţi de gravitatea faptelor ce le împlinesc şi aniversarea unor asemenea evenimente e sărbătorită fără ca ei să priceapă, de factori externi. Pe tractoristă o sărbătorea lumina soarelui nebănuit de frumoasă.

Tăcută, pe maşina ei, sărbătorita răspundea la toasturile nerostite ale soarelui cu un gest de caldă umanitate, răsturnînd brazde.

Pe malul Dunării, la Cazane
Foto: D. F. DUMITRU

Construcţii prin autoimpunere

În fiecare an satele regiunii Baia Mare se îmbogăţesc cu noi construcţii social-culturale, ridicate prin autoimpunere.

Astfel în satul Libotin, raionul Lăpuş, a început de curînd construirea tot prin autoimpunere a celui de-al 465-lea cămin cultural din regiune, iar în satul Babţa, raionul Cehu Silvaniei, s-a terminat în roşu cea de-a 190-a şcoală de 7 ani din regiune.

În 81 de comune şi sate din regiune se desfăşoară lucrări de construcţii social-culturale prin autoimpunere.

OPINII

Cîteva gînduri pe marginea popularizării ştiinţei

Există o armonie interioară, o frumuseţe intrinsecă a marilor lucrări ştiinţifice originale, deschizătoare de drumuri noi. Despre lucrarea din 1822 a lui Jean Baptiste Fourier, intitulată *„Teoria analitică a căldurii"*, spunea W. Thompson că este *„un poem matematic"*.

Epitete de acest fel se potrivesc şi unor lucrări ca acelea ale lui *Lobacevski, Einstein, Plank, De Broglie*. Geniul marilor cercetători ai naturii oglindeşte, în pagini scrise cu supremă economie de expresii, folosind cei mai stricţi termeni de specialitate, aspecte ale naturii şi relaţii între fenomene, emoţionante prin profunzimea, noutatea, universalitatea şi nesfîrşitele lor implicaţii pentru om. Dar frumuseţea priveliştilor oglindite astfel, nu este dată decît savantului pentru care relaţia einsteiniană $e = mc^2$ înseamnă viziunea tulburătoare a unităţii masă-energie.

Un ascultător al unui curs ţinut de Einstein, străin de fizică şi dornic să se lămurească, îl întrebă după curs pe profesor: *„Spuneţi-mi domnule profesor, ce înseamnă potenţial, invariant, contravariant, energie, scalar, postulatul relativităţii şi sistem inerţial? Vreţi să-mi lămuriţi pe scurt aceste noţiuni? — Sigur, răspunse Einstein, sînt expresii de specialitate"*.

„Expresiile de specialitate" sînt cortina care separă lumile de frumuseţi, închise în lucrările ştiinţifice de privirile nespecialistului.

Poate fi oare exprimată frumuseţea interioară a gîndirii ştiinţifice pentru mai mulţi oameni, pentru foarte mulţi oameni?

Însăşi creatorii de ştiinţă au simţit nevoia să vorbească lumii, să iasă din cercul strîmt al specialiştilor pentru a exprima adevărurile noi, momentele emoţionante ale înfrigurateei căutări pe cărări neumblate ale ştiinţei, dramaticele întrebări ce se iscă în procesul cunoaşterii. Pentru a vorbi celor mulţi, savanţii părăsesc vocabularul ermetic, modalitatea abstractă de prezentare a fenomenelor şi a relaţiilor dintre ele şi caută mijloace de expresie potrivite pentru a găsi calea către mintea şi sufletul omului. Aşa au făcut şi Mendeleev şi Plank şi Einstein şi Vavilov, pentru a nu cita decît cîteva nume mari.

Posibilitatea modalităţii artistice de prezentare a cuceririlor ştiinţei este demonstrată istoriceşte. Ipotezele cosmogonice au fost dăltuite în piatra nepieritoare a epopeilor indiene; *Lucretius Caro* a dat sinteza gîndirii ştiinţifice a cîtorva milenii într-un poem; *Lomonosov, Faraday, Fabre, Timiriazev* au scris pagini pasionante al căror miez îl formează ipoteze, teorii sau legi fizice, chimice sau biologice.

Noua desfăşurare a puterii omului pe care o vesteşte descoperirea energiei nucleare, a inspirat pînă acum, din momentul în care s-a anunţat fisiunea nucleului de uraniu şi pînă la vestirea posibilităţii de realizare a fuziunii catalitice în laborator, piese de teatru şi filme, romane şi nuvele şi nenumărate lucrări de popularizare a ştiinţei. Literatura absoarbe ştiinţificul, ca pe orice manifestare a vieţii.

Alături de elevi de şcoală şi fizicieni specialişti, oameni de cele mai diferite pregătiri, meserii şi preocupări participau de curînd plini de emoţie la înfăţişarea concretă, prin imagini şi cuvînt, a unui fragment din lupta pentru cunoaştere.

EROII dramei: alchimistul anonim, Boyle, Lomonosov, Butlerov, Mendeleev, Becquerel, Marie Curie, Routherford,;

CADRUL dramei: *materia;*

CONFLICTELE: progresul inerent al gîndirii ştiinţifice — *ignoranţa, ideile innoitoare — inerţia;*

Pasiunea dominantă şi comună a eroilor şi spectatorilor: *setea de înţelegere a lumii.*

Există aşa dar un domeniu de întrepătrundere a ştiinţificului (ipoteze, teorii şi legi ale ştiinţei lor pozitive) cu artisticul. Există *„fără nimănui"* în care nu *„are loc o periculoasă integrare"* a cine ştie căror teorii ştiinţifice ci integrarea creatoare, însufleţitoare şi istoricească necesară, integrarea osmotică, a ştiinţificului în artistic.

Există un domeniu în care hotarele se şterg: acest domeniu începe de acolo unde se ridică cortina greu penetrabilă a expresiilor matematice şi a termenilor convenţionali, înlocuiţi prin metafore şi perifraze, şi de acolo unde dispare austera sistematică didactică şi se sfîrşeşte acolo unde Marx îi dă cuvîntul lui Shakespeare în problema esenţei banilor, Eminescu substanţializează anul-lumină, unde Sinclair Lewis îşi face eroul să trăiască pasionantele aventuri ale cunoaşterii şi aplicării noţiunii chimice — banale astăzi — de pH, iar Brecht vorbeşte — inteligent şi pasionant despre sistemul lui Copernic prin gura omenească a lui Galilei.

Spaima de integrare în literatură a atitudinii raţionale a omului faţă de natură şi faţă de sine ca element al naturii, ideea că în afară de mişcarea pendulară între dragoste şi ură nu mai este nimic în om, că a cunoaşte omul nu înseamnă şi a-l cunoaşte atît în intimitatea procesului cît şi a sensului creaţiei sale ştiinţifice îşi are origini istorice.

Primele manifestări ale conştiinţei umane erau puternic colorate de afectiv; expresia lor era mai cu seamă artistică.

Frumuseţea şi puterea de emoţie a miturilor, în general, şi a marilor creaţii ale literaturii mitologice; epopeile greceşti şi indiene, epopeile germanice şi întreaga literatură populară dovedesc forţa din totdeauna a artei, puterea de înrîurire asupra oamenilor a acelui ansamblu de cuvinte, de gesturi, de semne sau de sunete care, fiind pline de semnificaţie pentru om, sînt, în acelaşi timp, imediat accesibile raţiunii şi sentimentului său.

Cîtă vreme societatea n-a cunoscut diviziunea socială a muncii şi înstrăinarea omului de propria sa fiinţă, cîtă vreme n-au existat clasele cu interesele şi contradicţiile lor, tot ce cunoştea şi tot ce simţea omul îşi găsea o expresie unică. Diviziunea muncii a creat, pînă la urmă, şi ultima diviziune: între cercetătorul naturii şi restul societăţii; între poet şi restul societăţii; între artist şi restul societăţii.

Surprinzi şi de cealaltă parte, la tineri cu pregătire „umanistă", un fel de teamă de matematici, fizică, biologie, justificată doar prin pregătirea unilaterală, prea strict unilaterală.

★

Cele de mai sus reprezintă încercarea de a fundamenta dreptul la existenţă a popularizării *artistice* a ştiinţei şi, *alături de orice fantezie semnificativă*, a unei literaturi ştiinţifico-fantastice, în care *ştiinţificul să nu reprezinte doar ornament pentru copertă şi pretext pentru aventură.*

Lucrările literare care izbutesc să exprime lupta pentru adevăruri noi, să traducă în cuvinte şi imagini imediat accesibile raţiunii şi sentimentului celor mulţi conţinutul cercetărilor teoretice, orizonturile teoretice şi aplicative deschise de aceste cercetări, sensul lor strict uman, sînt întîmpinate cu pasiune de oamenii zilelor noastre.

Marile adevăruri ajung, mai curînd sau mai tîrziu, bun al omenirii, adeseori sub forma palpabilă a mijloacelor tehnice. Despre undele herziene, pătrunse în viaţa de toate zilele, ştie astăzi şi un copil care minuieşte cu dexteritate butoanele aparatului, trecînd de pe o bandă de spectru pe alta. Mîine, şi într-un mîine foarte apropiat, semiconductorii, cu diversele lor denumiri specifice, ca transistori şi termistori, vor fi folosiţi de milioane de oameni: sîrele anunţă descoperirea noilor aliaje şi materiale pentru viteze supersonice, marile succese sovietice în construirea rachetei balistice intercontinentale, modul de atacare a problemelor geofizice şi nu există ştiri mai stăruitor urmărite. Este, în fond, vestirea unor străluciri viitoare.

Vîrsta cuantelor, a ciberneticii, a relativităţii şi a transistorizării pretinde o literatură de popularizare a ştiinţei, care să aibă strălucirea pe care ştiinţa, înfrăţită cu fantezia, o împrumută adevărurilor opere de artă; care să folosească *fondul de idei al ştiinţelor, pentru a întregi cu fiecare pagină o privire mereu mai cuprinzătoare asupra lumii neînsufleţite şi vii.*

Pe această cale se poate transmite filosofia naturii — aşa cum se degajă ea din fiecare nouă victorie a omului asupra naturii. Speciile literare de la graniţa dintre ştiinţific şi beletristic au menirea să lumineze sensul (mai ales sensul) unor descoperiri ca aceea a neutrinoului; să înfăţişeze cu mijloace artistice actualitatea şi devenirea în domeniul fizicii, psihologiei şi al ştiinţei despre societate, *să-l apropie pe cititor de dialectica naturii.*

Deşi se duce în lumea capitalistă o adevărată ofensivă pentru cultivarea unei concepţii mistice despre lume, atît prin cărţi de pseudofilosofie cît şi prin romane şi povestiri ştiinţifico-fantastice, se face şi acolo auzită voceea unor gînditori fizicieni materialişti ca John Bernal sau Hyman Levy (a cărui lucrare „Modern Science" este o pledoarie pentru materialismul dialectic).

Nu mai vorbim despre sutele de cărţi apărute în editurile sovietice şi în cele ale ţărilor de democraţie populară. Lupta pentru popularizarea largă a sensului ştiinţei se desfăşoară pe toate meridianele şi paralelele.

Începuturile făcute în ţara noastră atît în domeniul literaturii de popularizare, cît şi în domeniul literaturii ştiinţifico-fantastice au dovedit cel puţin un lucru: uriaşul interes pe care-l trezeşte ştiinţificul prezentat artistic — în masele largi de cititori şi în special la tineri.

Discuţia pornită pe una din problemele manifestărilor de la graniţa dintre ştiinţific şi beletristic, în *coloanele „Scînteii tineretului"* a dovedit din plin oportunitatea şi actualitatea ei.

Discutarea tuturor aspectelor problemei raporturilor dintre beletristic şi ştiinţific ar da o privire limpede de ansamblu şi o orientare strict necesară, pe calea îmbogăţirii şi adîncirii operei de popularizare a ştiinţei.

M. SOLOMON

Să discutăm despre: TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

„Indulgența" este oare educativă?

Cîțiva ani în urmă. Toamnă. În casa familiei Albulescu Alexandru, din comuna Pleșoiu, raionul Slatina, domnea mare veselie. Bătrînul Alexandru își strînsese familia în jurul său sărbătorind un eveniment important: copilul său Ionel absolvise Școala tehnică financiară. „Băiatul meu a pornit pe un drum bun. Eu, la timpul meu, n-am avut parte de asemenea bucurii".

Și în ziua aceea a fost mare sărbătoare în familie.

Moș Alexandru și-a legat atunci și mai puternic, și mai convins, toate speranțele sale de acest băiat. Și Ionel la început nu l-a dezmințit cu nimic. În serviciul căpătat s-a străduit să muncească cinstit și cu tragere de inimă. Aceasta a făcut ca într-un timp scurt să cîștige încrederea celor din jur. De aceea, după un timp este recomandat de organizația U.T.M. să muncească la Comitetul raional U.T.M. Slatina. Era tînăr, se dovedise a fi capabil, cu putere de muncă, în stare deci să aducă organizației noastre servicii importante. Și astfel, Albulescu Ion, a fost încadrat activist al Comitetului raional U.T.M. Slatina.

Și aici, la început, a muncit cu sîrguință, cu multă atenție și corectitudine, fapt care i-a adus numai laude din partea tovarășilor săi. Încă din prima sa leafă și-a ajutat și părinții. Pînă aici deci, cuvinte de laudă. Dar situația aceasta a durat foarte puțin. Lucrînd cu bani, a fost „îndrăgit" de un grup de indivizi dubioși în anturajul cărora a început să-și petreacă nopțile prin restaurante, subvenționînd cu multă largheță chefurile comune.

Membrii biroului raional, activiștii, la început i-au atras atenția că a apucat pe un drum greșit, că viața pe care începuse să o trăiască îl poate împinge cu ușurință în prăpastie. Părinții s-au sezisat și ei de isprăvile lui Ionel și în nenumărate rînduri bătrînul Alexandru a venit de la Pleșoiu la Slatina pentru a discuta cu el. Totul a fost însă zadarnic. Anturajul dubios în care intrase l-a împins pînă la urmă și spre actul rușinos, degradant, al hoției. Astfel a ajuns să-și însușească o sumă de bani din fondurile organizației.

Cred că atunci s-au făcut cu el mai multe greșeli: în primul rînd s-a greșit ferindu-l de justiție. Dacă din partea bătrînului Alexandru, care și-a vîndut calul pentru a pune la loc banii însușiți de băiatul său, greșeala este oarecum justificată, din partea comitetului raional U.T.M., ea nu mai are nici o scuză. Acest om a pătat calitatea de activist al organizației, purtîndu-se ca un borfaș de rînd. Era firesc deci, în al doilea rînd, să fie scos din rîndurile activiștilor utemiști. În loc însă să se procedeze astfel, el a fost trimis ca activist al raionului U.T.M. Vîlcea.

Un timp a dat impresia că lecția i-a servit. Devenise parcă iarăși același muncitor sîrguincios, atent. Dar, din nou, purtarea lui bună nu a durat decît foarte puțin. La verificarea ce i s-a făcut a fost găsit cu peste 5.000 lei lipsă și cu o seamă de alte datorii în oraș. De data aceasta a fost într-adevăr scos din munca de activist al comitetului raional U.T.M. Dar atît însă. Și tovarășii din biroul raional U.T.M. Vîlcea s-au declarat întrutotul mulțumiți că tatăl lui Ion Albulescu, vînzîndu-și de data aceasta boii din curte, a acoperit sumele care lipseau. El din nou a fost ferit de justiție, din nou a fost lăsat să creadă, să spere, că poate scăpa destul de ușor din situații atît de grave.

I-a ajutat oare cu ceva indulgența tovarășilor sus amintiți?

Să lăsăm din nou faptele să vorbească.

Ion a fost luat de taică-su acasă să lucreze alături de părinți în gospodăria colectivă. Munca, se pare însă că devenise mult prea grea, mult prea plictisitoare pentru el. Viața de desfrîu dusă pînă acum, pusese stăpînire pe el cu destulă putere. Și, din nou a fost văzut prin restaurante pînă noaptea tîrziu.

De unde bani? Întrebarea și-au pus-o toți cei care-l cunoșteau.

Într-adevăr, de unde avea bani pentru a continua interminabilele-i chefuri?

Se apucase de furat în adevăratul înțeles al cuvîntului. Devenise un hoț ordinar. La început — profitînd de faptul că era cunoscut și deci putea intra cu ușurință în sediile comitetelor U.T.M. — a furat 6 cearceafuri de la camera oficială a Comitetului raional U.T.M. Vîlcea. A furat după aceea balonzaidele a doi activiști, iar a treia oară a furat un covor de la Comitetul orășenesc U.T.M. Călimănești. Dar, vorba proverbului, ulciorul nu merge de multe ori la apă. De data aceasta organele de miliție l-au prins. A recunoscut toate furturile. A fost judecat și condamnat la doi ani închisoare.

N-am să comentez pedeapsa dată. Mi se pare însă de-a dreptul revoltătoare ușurința cu care au trecut cele două comitete raionale peste actele degradante ale acestui băiat. Faptele, din păcate, au dovedit pînă la urmă cu prisosință că ferindu-l de justiție i s-a făcut un prost serviciu.

Cu astfel de oameni necinstiți ca Ion Albulescu, care murdăresc și compromit calitatea de activist, consider că trebuie să se procedeze cu toată asprimea. Prin purtarea lor ei își bat joc de încrederea organizației, de cinstea și obrazul tovarășilor și familiilor lor.

RADU CONSTANTIN
activist al Comitetului regional U.T.M. Pitești

Schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului referitor la relațiile culturale între guvernul R. P. Romîne și guvernul Republicii India

În ziua de 26 septembrie 1957 a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului referitor la relațiile culturale între guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Republicii India, semnat la New Delhi la 30 aprilie 1957.

Schimbul a fost efectuat de către T. Rudenco, adjunct al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, și Rajeshwar Dayal trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii India la București.

Au asistat: Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, M. Alexandru, secretar general în Ministerul Învățămîntului și Culturii, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea. Au participat de asemenea membri ai Legației indiene.

INFORMAȚII

Miercuri seara a plecat la Viena o delegație care va participa la dezvelirea plăcii comemorative la casa unde a locuit George Enescu. Din delegație fac parte: compozitorul Ion Dumitrescu, prim-secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., acad. Tudor Vianu, compozitorul Zeno Vancea, dirijorul Alfred Alessandrescu, Maxim Crișan, director adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii, prof. Adia Ghertovici de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu", soliștii Ștefan Gheorghiu, Valentin Gheorghiu, Iolanda Mărculescu și compozitorul Radu Dragan. Delegația va participa de asemenea la festivitățile organizate cu acest prilej de către un comitet austriac.

★

Delegația organizațiilor cooperatiste din R. P. F. Iugoslavia, condusă de Pasko Romaț, președintele Uniunii centrale a cooperației și deputat în Scupșcina Populară Federativă a R. P. F. Iugoslavia, a avut joi o întîlnire cu membrii comitetului de conducere a U.R.C.C.-ului din raionul Arad și cu lucrători din cooperația acestui raion.

★

Vineri la orele 18, în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei nr. 5—7, C. Mocanu — redactor la revista Analele Institutului de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., va înfățișa „Pagini de luptă din istoria U.T.C.-ului — Figuri de eroi".

PRIMĂVARA pe strada Zarecinaia

Nu este un secret pentru nimeni că realismul-socialist nu contrazice ci, dimpotrivă, presupune și încurajează dezvoltarea unei multitudini de stiluri. Cinematografia sovietică vine să confirme în chip strălucit acest adevăr. În ultima vreme au apărut o seamă de filme sovietice purtînd o interesantă caracteristică comună. Dacă alți creatori se adresează literaturii clasice universale, celor mai de seamă opere ale literaturii sovietice (Othello, Don Quijotte, Calvarul, Pe Donul liniștit etc.), realizatorii filmelor la care ne referim abordează cu precădere temele contemporaneității sovietice, folosind scenarii proprii sau opere ale unor tineri scriitori care aduc un suflu proaspăt. Această comunitate de tematică a făurit și un stil asemănător ale cărui trăsături ne vom strădui să le observăm în cele ce urmează.

Filmele despre care vorbeam: „Cazul Rumeanțev", „Fiul", „Rude străine", „Înălțimi" și acum „Primăvara pe strada Zarecinaia" sînt realizate în majoritate de tineri cineaști, unii dintre ei de-abia absolvenți ai institutului, precum și de unii creatori vîrstnici de vază ca de pildă I. Heifit, Alexandr Zarhi. Ele se caracterizează printr-o dragoste pătimașă pentru realitatea sovietică, pentru viața oamenilor simpli din marea țară, dragoste care-și găsește expresia și în violența cu care sînt combătute unele racile, elementele străine mediului sovietic.

Realizatorii acestor filme nu ocolesc conflictele ascuțite ale vieții, dimpotrivă, remarcarea lor dă prilej să se arate cum se călesc în lupta împotriva greutăților oamenii adevărați, cum sînt îndepărtate din viața sovietică rămășițele moralei vechi, ale vechilor deprinderi. Scenariile filmelor lor sînt mai puțin bogate în întîmplări neobișnuite, tari, în schimb acordă o pondere deosebită faptului divers, cotidianului, micilor accidente care pot apărea în drumul oricui. Locul acțiunii acestor filme este plasat printre cele ale muncii obișnuite de fiecare zi: un sat, un șantier, un garaj; peste tot, ne spun aceste filme, există oameni buni care vor să trăiască frumos și care, cu orice preț, înfrîng, pentru aceasta, stavilele ce li se pun în cale.

Aceste filme-cronici ale vieții sovietice obișnuite în care intriga centrală este parecum dizolvată în multitudinea întîmplărilor mărunte ce crează prin acumulare atmosfera, fundalul ei, au un erou deosebit de interesant. El poate fi numit erou mai mult în sens literar fiindcă în viața de toate zilele este un om cît se poate de obișnuit, cu merite și cu lipsuri des întîlnite. În acest fel ni se arată că mersul înainte al vieții se datorează nu în primul rînd, și nu numai oamenilor excepționali ci și indivizilor mai puțin ieșiți din comun dar care, fiind profund cinstiți, purtători ai unei morale noi dau tonul în societatea sovietică.

O scenă din film.

Iată-l de pildă pe oțelarul Sașa Savcenco — personaj principal al noului film sovietic „Primăvara pe strada Zarecinaia". El e un muncitor bun, un băiat inteligent și priceput. Cu toate acestea nu se prea omoară cu învățătura iar la anumite prilejuri depășește măsura la băutură, chefuiește în lege. Cine-l privește cum vorbește cu fetele, cum se poartă între tovarăși îl socotește un individ „bun de gură", superficial, care trece rîzînd și glumind prin viață, nu pune nimic la inimă. Poate că și Sașa credea așa ceva despre el pînă cînd a înțeles că s-a îndrăgostit pînă peste cap de profesoara de literatură de la școala serală, Tatiana Sergheevna. Dragostea pentru tînăra profesoară nu-l schimbă radical pe Sașa, ci îl șlefuiește, face să se valorifice toate calitățile sale pozitive dintre care unele stăteau ascunse sub crusta de obrăznicie, sub poza de „băiat de viață", preferată într-o vreme de el.

CRONICA FILMULUI

Vorbeam mai sus despre un stil comun grupului de filme discutate. Da, un stil de o mare simplitate și sobrietate, lipsit de retorism, ocolind gesturile radicale, momentele exaltate. Sașa nu-i face nici o declarație patetică de dragoste Tatianei și totuși este cît se poate de clar că o iubește cu pasiune. Cum ni se arată aceasta? Sașa lucrează noaptea la o inovație care trebuie să-i facă cunoscut numele, să dovedească că el nu-i un oarecare, e un muncitor înaintat, demn de dragostea unei „intelectuale". E atît de susceptibil de diferența de cultură ce există între el și Tatiana Sergheevna, încît i se pare tot timpul că ea își acordă grațiile unor indivizi mai culți decît el, devine gelos pe poetul Alexandr Block a cărui fotografie o găsește în camera ei și nu se calmează decît cînd află că poetul a murit de mult.

Dar în filmul „Primăvara pe strada Zarecinaia" dragostea nu este un mosafir nepoftit, o întîmplare excepțională. Ea este chiar un adevărat erou al filmului. Toți ceilalți eroi sînt tineri, toți iubesc și dragostea capătă în acest mediu o deosebită forță de înfrumusețare, de înobilare a omului. Iubirea inginerului Krușenkov pentru Alea îl scoate pe acesta din mutismul obișnuit, îl face mai vesel, mai comunicativ, dragostea Zinocikăi pentru Sașa o ajută să înțeleagă cît de meschină este concepția de viață a mamei sale care ține s-o mărite neapărat cu un bărbat care cîștigă bine, marea dragoste a Tatianei pentru oameni, pentru munca ei de educație, o ajută să biruie greutățile, să stăpînească clasa, să împărtășească tinerilor muncitori din tezaurul luminos al marei literaturi ruse.

În centrul filmului apare deosebit de reușit cuplul Sașa Savcenko (N. Rîbnikov) — Tatiana Sergheevna (N. Ivanova). La prima vedere, acești doi tineri nu se potrivesc. Numai jocul excelent al lui Rîbnikov și al actriței Ivanova convinge pe spectator că, deși se deosebesc atît de mult, acești doi oameni au nevoie unul de altul, caracterele lor se completează de minune. Sașa are nevoie de gingășia și bogăția sufletească a Tatianei iar aceasta a îndrăgit pentru totdeauna bărbăția uneori prea expansivă, îndrăzneala, tenacitatea și forța pasiunii tînărului oțelar.

Nu încape îndoială că „Primăvara pe strada Zarecinaia" este unul din cele mai reușite filme dedicate vieții tineretului sovietic de azi, un film pe care-l vom ține minte multă vreme, la care vom gîndi cu plăcere.

B. DUMITRESCU

Vizitele grupului de parlamentari britanici

În cursul zilei de joi, grupul de parlamentari britanici în frunte cu sir Herbert Butcher, care ne vizitează țara la invitația Grupului național romîn al Uniunii Interparlamentare, și-a continuat călătoria în țară.

Dimineața, sir Herbert Butcher, William Wilkins și William Hannan au sosit cu avionul la Constanța.

Tot în cursul dimineții au sosit la Constanța venind de la Tulcea, J. M. Temple și Edward Mallalieu.

Oaspeții sînt însoțiți de deputații Marii Adunări Naționale Barbu Solomon și Gh. Vidrașcu, precum și de G. L. Bullard, secretar al Legației Marii Britanii la București.

După o scurtă vizită prin rada portului Constanța făcută pe bordul unui remorcher, deputații din Marea Britanie au fost oaspeții lucrătorilor de la stațiunea viticolă experimentală Murfatlar.

Ei au petrecut după amiaza la casa de odihnă „1 Mai" din Mamaia.

Sport — Scînteia tineretului

Două zile înaintea unei mari partide

Fotbaliștii iugoslavi sosesc azi

Două zile au mai rămas pînă la tripla confruntare între reprezentativele de fotbal A, B și de juniori ale R. P. Romîne și R.P.F. Iugoslavia. Interesul pentru jocul de la București între echipele prime ale celor două țări este excepțional. Miza acestui joc, calificarea în turneul final al campionatului mondial, a determinat pe selecționerii echipelor din cele două țări să arunce în lupta sportivă pe cei mai buni jucători la ora actuală. Se cunosc de acum și formațiile definitive care se vor întîlni pe marele stadion „23 August". Acestea sînt: R. P. Romînă: Voinescu — Zavoda II, Apolzan, Neacșu — Călinoiu, Bone — Ene II, Petschowski, Ene I, Ozon, V. Anghel. R.P.F. Iugoslavia: Beara — Belin, Zebec, Trnkovici — Boșkov, Kirstici — Rajkov, Mitici, Milutinovici, Mujici, Pasici. După cum se vede selecționerii echipei țării noastre au introdus în formație pe Iosif Petschowski în postul de inter dreapta socotind că acest jucător, prin bogata lui experiență internaționala și forma bună în care se găsește va putea aduce un sprijin prețios liniei de atac a echipei noastre. Fotbaliștii iugoslavi, indiscutabil la ora actuală printre cei mai buni din Europa sînt așteptați să sosească azi dimineață cu trenul împreună cu echipa de juniori și un mare număr de gazetari sportivi.

Meciul de duminică este al 25-lea dintre echipele Romîniei și Iugoslaviei. Pînă acum palmaresul indică o egalitate perfectă. Ambele echipe au obținut cîte 11 victorii, două partide terminîndu-se la egalitate.

Cine va obține victoria duminică? Iată o întrebare la care este foarte greu de răspuns. În orice caz echipa țării noastre, bucurîndu-se de avantajul terenului și al publicului spectator, are șanse să aducă Romînia în finala campionatului mondial.

Noi rezultate valoroase în campionatele internaționale de tir

Și în ultima zi a competiției au fost înregistrate rezultate de o valoare excepțională. La pistol viteză campionul olimpic al probei, Ștefan Petrescu, a realizat 588 puncte, cîștigînd primul loc. De remarcat că ACEASTA PERFORMANȚĂ ESTE SUPERIOARĂ CU 1 PUNCT ACTUALULUI RECORD MONDIAL ȘI CONSTITUIE ÎN ACELAȘI TIMP UN NOU RECORD AL ȚĂRII NOASTRE (vechiul record era de 587 puncte și aparținea tot lui Ștefan Petrescu).

În proba de talere aruncate din turn (skeet) victoria a revenit trăgătorului romîn G. Florescu cu 189 puncte.

(Agerpres).

PASIUNILE-S PASIUNI!!!

Pentru întîlnirea de fotbal cu Iugoslavia, biletele s-au epuizat de 2 zile.

Desen de N. CLAUDIU

— Te implor mișcă-te!!
— Dacă nu-mi dai un bilet pentru meci nici nu mă gîndesc!

Șahtior (Stalino) învingător la Petroșani

PETROȘANI 26 (Agerpres). — Prin telefon:

Echipa sovietică de fotbal Șahtior-Stalino a susținut joi la Petroșani al doilea meci din cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră jucînd cu echipa locală Energia. Prezența fotbaliștilor sovietici în principalul centru minier de pe valea Jiului a stîrnit un mare interes. Echipa sovietică a desfășurat un excelent joc în atac repurtînd victoria cu scorul de 4—0 (2—0).

CINEMATOGRAFE

Moulin Rouge — PATRIA; Vrăjitoarea — REPUBLICA, BUCUREȘTI, GRADINA PROGRESUL; Ghimpele — ELENA PAVEL, ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE, GH. DOJA, 1 MAI; Primăvara pe strada Zarecinaia — MAGHERU; Camelia — V. ALECSANDRI, 23 AUGUST; Richard al III-lea — (ambele serii) — I. C. FRIMU; O întîmplare la Benderath — LUMINA, VOLGA; Vocație—CENTRAL; Fedra — VICTORIA, DONCA SIMO; Odată în viață — DOINA; Discordie — MAXIM GORKI; N. BALCESCU; Jertfa supremă — TIMPURI NOI; Contele de Monte Cristo (ambele serii) — TINERETULUI; Căpitanul și eroul său — ALEX. POPOV, ALEX SAHIA; Prea tîrziu — GRIVIȚA; În calea trăsnetului — VASILE ROAITA, POPULAR; Povestea unui om adevărat — CULTURAL; O vară neobișnuită — UNIREA; Uraganul—CONST. DAVID; Serenada străzii —FLACARA, M. EMINESCU: Vrăjitorul — T. VLADIMIRESCU (grădină); Vagabondul (ambele serii) — ARTA; Tăunul — MUNCA; Vultur 101 — MIORIȚA, OLGA BANCIC; Don Juan — MOȘILOR; Fiica Tibetului — ILIE PINTILIE; Vinovați fără vină — LIBERTAȚII; Roșu și negru (ambele serii) — COȘBUC; Dansez cu tine — AUREL VLAICU.

Sesiunea Academiei R. P. Romîne

Joi dimineața s-a deschis sesiunea generală ordinară științifică a Academiei R.P. Romîne.

În prezidiul ședinței au luat loc academicienii: Iorgu Iordan și I. S. Gheorghiu, membri în Prezidiul Academiei R.P. Romîne, acad. Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, Șt. Milcu, prim-secretar al Academiei R.P. Romîne, V. Malinschi, Gh. Macavei, St. S. Nicolau, Raluca Ripan, S. Stoilov și P. Constantinescu-Iași.

Au participat academicieni, membri corespondenți, cercetători științifici, profesori universitari, reprezentanți ai unor instituții și organizații științifice, precum și oameni de știință străini care se află în țara noastră.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. I. S. Gheorghiu.

Acad. Iorgu Iordan a prezentat o dare de seamă asupra activității științifice a Academiei R.P. Romîne în cursul acestui an. Acad. St. S. Milcu a prezentat apoi planul de desfășurare a lucrărilor sesiunii. În continuare au avut loc discuții pe marginea dării de seamă asupra activității științifice a Academiei R.P. Romîne.

În cursul după-amiezii s-au ținut ședințe de comunicări științifice pe secții.

Lucrările sesiunii continuă.

Lucrările celui de-al V-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din industria bunurilor de consum

În sala de festivități a fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală au început joi lucrările celui de-al V-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din industria bunurilor de consum.

La Congres participă delegați ai organizațiilor sindicale din întreaga țară, muncitori fruntași în producție, ingineri, tehnicieni, activiști sindicali etc.

La masa prezidiului au luat loc Ștefan Voitec, ministrul Industriei Bunurilor de Consum, Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., Maria Moraru, președintele Comitetului Central al sindicatului muncitorilor din industria bunurilor de consum, fruntași în producție din întreprinderile industriei ușoare și alimentare și activiști sindicali.

Raportul de activitate al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria bunurilor de consum pentru perioada care a trecut de la cel de-al IV-lea Congres, prezentat de tov. Maria Moraru, a scos în relief dezvoltarea continuă a sectoarelor industriale, construirea unor fabrici noi și lărgirea celor existente, utilarea lor cu mașini de mare randament, precum și extinderea mecanizării și a micii mecanizări, creșterea continuă a producției și productivității muncii. Aceste succese sînt urmarea îndeplinirii sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și a hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

Un loc important l-a ocupat în raport problema experimentării sistemului de salarizare îmbunătățit în întreprinderile industriei bunurilor de consum. În timpul desfășurării acestei acțiuni s-au făcut 9.000 de propuneri de măsuri tehnico-organizatorice, precum și un mare număr de propuneri cu privire la îmbunătățirea salarizării și a normării muncii.

În raport s-au arătat de asemenea realizările obținute în îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii din industria bunurilor de consum.

După prezentarea raportului au avut loc discuții.

Lucrările Congresului continuă.

La Baia Mare comitetul regional A.R.L.U.S. a înființat cursuri populare de învățare a limbii ruse.

Aceste cursuri sînt frecventate de muncitorii, inginerii și tehnicienii de la întreprinderile din oraș.

În fotografie: Prof. Rajesanyi Ștefan predînd cursul de limba rusă unui grup de oameni ai muncii din Baia Mare.

(Urmare din pag. 1-a)

țiune care împodobește fizionomia morală a școlarului!

O lipsă esențială în folosirea timpului liber de către elevi constă în unilateralitatea preocupărilor lor. Există elevi care consacră timpul liber exclusiv lecturii sau sportului, activităților tehnice etc. Școlarii trebuie îndrumați să-și organizeze și să-și planifice timpul liber în așa fel încît ținînd seama de preferințele lor, să-și dezvolte multilateral personalitatea.

Cu cît elevii sînt mai mici cu atît ei au nevoie de sprijin în reglementarea timpului liber.

Posibilitățile de folosire rațională a timpului liber al elevilor sînt foarte variate, bogate. Nu le putem epuiza pe toate în cadrul unui articol. Vom încerca să prezentăm cîteva dintre ele, pe acelea în special care vor da nu numai un caracter util dar și plăcut timpului liber al elevilor.

Copiii, tinerii sînt ajutați în folosirea cît mai justă a timpului lor liber prin o serie de acțiuni întreprinse de școală, de organizațiile de pionieri și U.T.M., de diferite instituții și întreprinderi.

Așa de pildă diversele concursuri cu un conținut adecuat vîrstei participanților constituie o formă interesantă prin care tineretul nostru este ajutat să-și folosească în mod util orele sale libere. Atragerea cît mai multor elevi — pe linia intereselor și aptitudinilor personale — nu numai la participarea la asemenea manifestări dar și la pregătirea lor, constituie un minunat mijloc de canalizare, de folosire pozitivă a energiilor creatoare ale copiilor și tinerilor noștri.

Ce posibilități imense oferă, de pildă, organizarea de serate literare și științifice, de concursuri artistice literare, sportive etc., de concursuri cu un caracter mai larg — am putea spune multilateral — care angajează cunoștințele variate ale participanților. Un astfel de concurs, ca cel „Să ne cunoaștem ținutul natal" mobilizează cunoștințele elevilor din domeniul istoric, geografic, literar etc., educă dragostea pentru bogățiile și frumusețile ținutului natal, dezvoltă curiozitatea și spiritul de investigație științifică.

Bine procedează acele școli care afișează în timp util lista filmelor și spectacolelor ce le pot viziona elevii, competițiile sportive, muzeele și expozițiile locale etc. Organizarea vizionării sau frecventării acestora pe colective de elevi, la libera alegere, se soldează întodeauna cu frumoase rezultate instructiv-educative.

În zilele libere se pot organiza acțiuni care necesită mai mult timp cum sînt excursiile turistice, vizitele la gospodării agricole colective, G.A.S., întreprinderi și instituții. Asemenea acțiuni, care depășesc cadrul strict al școlii și localității, pun pe elev în contact cu viața nouă, bogată, care se făurește în diferite domenii de activitate, cu realizările regimului nostru.

Organizarea timpului liber AL ELEVILOR

Legătura cu diferitele laturi ale vieții și activității oamenilor muncii prezintă și o contribuție pozitivă în cunoașterea de către elevi a diferitelor profesiuni, a importanței lor, le deschide orizonturi în alegerea drumului pe care vor păși în viață după terminarea școlii.

Este îndeobște cunoscut rolul deosebit de important pe care îl are literatura în instruirea și educarea tineretului de toate vîrstele.

Desigur cunoașterea principalelor opere ale literaturii noastre și universale se face, în primul rînd, în procesul activității didactice. Dar această cunoaștere trebuie susținută, complectată, îmbogățită și prin folosirea altor mijloace. Este vorba aci, îndeosebi, de aportul pe care îl poate aduce lectura particulară, individuală a elevilor în timpul lor liber. Problema aceasta nu poate fi lăsată însă la voia întîmplării. Tînărul trebuie să fie ajutat în alegerea cărților pe care le citește, astfel încît lectura lor să-l atragă, să-l ajute în explicarea diferitelor probleme care se pun la vîrsta respectivă, să-i lărgească cultura personală. Lectura dezordonată, la întîmplare, a unor cărți inadecuate vîrstei și puterii de înțelegere a elevilor înseamnă nu numai o pierdere de timp, ci poate influența negativ asupra formării dragostei pentru lectură, a gustului pentru citit.

Toate acestea impun o deosebită grijă pentru munca bibliotecilor școlare, pentru pregătirea bibliotecarilor din școli, cluburi, case și palate ale pionierilor.

O formă interesantă care a început să se încetățenească în practica multor școli și care trebuie extinsă dat fiind valoarea ei instructiv-educativă, o constituie întîlnirile între elevii-cititori și scriitori.

Cunoașterea acestora, a procesului de creație a operelor lor, a problemelor social-literare care-l preocupă pe scriitorii noștri, trezește la elevi interesul pentru lectura operelor respective, îi ajută în pătrunderea mai adîncă a conținutului acestora, a frumuseților lor, îi apropie pe micii cititori de autorii cărților pe care ei le îndrăgesc, îi fac să iubească pe cei care le dăruiesc minunate clipe de recreație.

Interesele copiilor și tinerilor sînt variate. Ele sînt determinate în bună măsură de realitatea bogată a vieții pe care o trăim, de nivelul științei și tehnicii în condițiile regimului nostru.

Elevii se pasionează deseori pentru probleme de tehnică, de știință. Mulți visează să devină inovatori, inventatori. Unii ar dori să aibă un laborator acasă în care să poată face diferite experiențe etc. Asemenea dorințe trebuie valorificate și sprijinite din plin. Școlile, casele pionierești trebuie să ofere elevilor care manifestă asemenea interese posibilitatea de a lucra în timpul lor liber în ateliere, în laboratoare, pe lotul școlar.

Nu este vorba aci numai de organizare, de asigurarea condițiilor necesare, ci și de o îndrumare competentă, susținută, de o grijă atentă pentru diversele preocupări tehnice și științifice ale elevilor participanți, pentru realizările și produsele activității lor.

Deși nu ne-am propus să epuizăm toate formele posibile de folosirea timpului liber al elevilor, nu putem trece peste o latură a acestei probleme care atrage foarte mulți tineri (nu numai tineri dar și oameni maturi!) și anume activitatea sportivă. În acest sens trebuie urmărită nu numai atragerea elevilor ca simpli spectatori ai diferitelor manifestări sportive, dar și ca participanți activi — ca practicanți — ai diferitelor sporturi.

O bună parte din timpul său liber, elevul și-o petrece în familie. Elevul este un membru al familiei și el trebuie să înțeleagă și să simtă acest lucru, să-și dea seama că are nu numai drepturi dar și obligații în cadrul colectivului familial. Există o serie de sarcini pe care elevii de orice vîrstă trebuie să le îndeplinească în cadrul gospodăriei familiei. Ei trebuie să știe să facă toate muncile de acasă accesibile puterilor și posibilităților lor.

Greșesc profund acei părinți care subestimează valoarea muncii casnice a copiilor pentru educarea lor în spiritul dragostei față de muncă, a răspunderii față de sarcinile încredințate.

Cunoscuții pedagogi sovietici N. C. Krupskaia și A. S. Makarenko au subliniat în repetate rînduri valoarea muncii gospodărești în familie pentru educarea comunistă a tineretului, arătînd diferitele forme care pot fi folosite în acest sens.

În prelegerile sale despre educația în familie, A. S. Makarenko subliniază un lucru deosebit de important și prețios și anume necesitatea de a organiza astfel munca de acasă a copilului încît ea să-i dezvolte spiritul de inițiativă, de independență, să-l facă să se simtă răspunzător pentru modul în care și-a îndeplinit îndatoririle sale ca membru al familiei.

Rezolvarea justă a acestei probleme exclude desigur unele exagerări într-un sens sau într-altul. Ne gîndim, de pildă, și la acei părinți care greșesc la rîndu lor, împovărînd pe copii cu diferite treburi casnice, fapt care are o influență negativă asupra sănătății, învățăturii, a studiului în general.

Desigur, problema timpului liber în cadrul familiei, se încadrează în problema mai largă, aceea a contribuției familiei la educarea copiilor. Este necesară o îndrumare organizată, sistematică a familiei de către școală, de către cadrele didactice — pedagogi de profesie. Vizitele acestora în familie, îndrumările lor competente, date cu mult tact, ședințe bine organizate cu părinții, lectorate cu părinții, sînt tot atîtea forme de îndrumare pedagogică a părinților care pot ajuta efectiv la realizarea frontului unic educativ și — desigur și în problema unei bune organizări și folosiri a timpului liber de către elevi.

Experiența pozitivă a unor familii în organizarea timpului liber al copiilor trebuie să fie popularizată în mod sistematic, cu prilejul adunării părinților pe școală și clasă precum și în cadrul altor forme de muncă colectivă, cum sînt conferințele, consultațiile etc.

★

Ne-am referit mai sus la cîteva forme — principale — care pot fi și trebuie să fie folosite pentru organizarea timpului liber al elevilor. Evident, numărul și conținutul lor poate fi mult îmbogățit, în funcție de condițiile concrete din școala sau familia respectivă. Nu trebuie însă scăpat din vedere — și aceasta este un fapt esențial — ca organizarea timpului liber să nu ducă la supraîncărcarea elevilor, ci, dimpotrivă, să-i ajute la închegarea sistematică, armonioasă, a diferitelor activități și preocupări, la dezvoltarea lor justă, multilaterală. Aceasta presupune, desigur, existența unei preocupări pentru asigurarea unui regim de viață just, științific, atît în școală cît și în familie, regim care să urmărească realizarea consecventă a scopului și sarcinilor educației comuniste.

Să facem totul pentru pacea lumii

Cuvîntarea ministrului Afacerilor Externe al R. P. R., I. Gh. Maurer, la O. N. U.

NEW YORK (de la corespondentul special Agerpres):—In ședința din dimineața zilei de joi 26 septembrie I. Gh. Maurer, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R. a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele:

„Domnule președinte, lucrările actualei sesiuni au început prin primirea în rîndurile noastre a încă unuia din statele care au cîștigat independența națională, Federația Malayeză.

Guvernul romîn vrea să sublinieze cu această ocazie că numărul tot mai mare de state mici și mijlocii care și-au ocupat locul cuvenit în Organizația Națiunilor Unite, marchează o contribuție crescîndă la afirmarea principiului de universalitate ce stă la bază și implicit o sporire a capacității de abordare a problemelor și a autorității de aplicare a hotărîrilor în spiritul Cartei.

Domnule președinte, delegația română se raliază fără rezerve părerii că DEZARMAREA ESTE O PROBLEMĂ CENTRALĂ A ACTUALEI SESIUNI.

Orientarea străduințelor tehnologiei moderne spre scopuri militare destructive se face în dauna — progresului civilizației și a prosperității omenirii însăși.

Este timpul ca O.N.U. să intervină cu toată energia și autoritatea pentru a pune stavilă acestui curs primejdios.

Delegația română se declară pentru o amplă dezbatere a problemei dezarmării în Adunarea Generală

Delegația romînă se declară de la început pentru o amplă dezbatere a problemei dezarmării în Adunarea Generală. DUPĂ PĂREREA NOASTRĂ TREBUIE SUPUSE DISCUȚIEI ATIT ASPECTELE PRINCIPIALE, CONCEPȚIILE ASUPRA DEZARMĂRII CIT ȘI ASPECTELE DE PRACTICE, ASTFEL ÎNCIT SĂ REZULTE NU NUMAI CLARIFICAREA PROBLEMEI CA ATARE DAR ȘI HOTĂRÎRI CONCRETE PE LINIA REZOLVĂRII EI

Să începem prin a fixa poziția noastră față de cele două concepții care s-au cristalizat în ultima vreme, cu privire la armele nucleare, concepții care au apărut și în dezbaterea de față.

O primă concepție pornește de la ideea că în era atomică relațiile internaționale, raportul de forțe pe arena mondială trebuie să se întemeieze în mod necesar pe arma atomică și cu hidrogen ca o premiză absolută, de unde decurge că politica de înarmare, strategia și tactica militară ca și politica externă trebuie să se desfășoare în consecință. Această concepție determină în mod logic și politica respectivă față de dezarmare.

Ne aflăm în fața unei concepții care promovează arma atomică drept factor principal al politicii externe și ca atare se opune în mod organic interzicerii acestei arme eliminării ei din armamentele statelor.

A doua concepție, domnilor, pornește de la ideea că războiul nuclear cu întreg cortegiul de distrugeri și suferințe incalculabile pentru omenire trebuie să fie condamnat în mod categoric și că trebuie acționat pentru eliminarea lui absolută. Această concepție determină și poziția respectivă față de dezarmare.

DELEGAȚIA ROMÎNĂ SE DECLARĂ RĂSPICAT DE PARTEA ACESTEI CONCEPȚII.

Guvernul romîn are o poziție tot atît de clară în celelalte probleme ale dezarmării, poziție pe care ținem să o reafirmăm aici. NOI SÎNTEM PENTRU REDUCEREA FORȚELOR ARMATE ȘI ARMAMENTELOR, PENTRU UN CONTROL INTERNAȚIONAL EFECTIV AL MĂSURILOR DE DEZARMARE, PENTRU DESFIINȚAREA TUTUROR BAZELOR MILITARE AFLATE PE TERITORII STRAINE, PENTRU RETRAGEREA TRUPELOR TUTUROR STATELOR INLĂUNTRUL GRANIȚELOR NAȚIONALE, PENTRU OPRIREA PROPAGANDEI DE RĂZBOI.

Principiile umanitare din care se inspiră Carta Națiunilor Unite cer în mod imperios ca O.N.U. să depună toate eforturile pentru a se ajunge treptat la declararea armelor atomice și termo-nucleare în afara legii.

Important este cum să se lasă din domeniul discuțiilor infructuoase și cum să se treacă la luarea măsurilor practice de dezarmare. Există toate condițiile pentru ca să se facă un prim pas concret spre dezarmare: suspendarea imediată a experiențelor nucleare pe o perioadă de doi—trei ani.

Noi credem că Adunarea Generală ar aduce o importantă contribuție la cauza dezarmării dacă ar adopta o asemenea măsură.

Domnule președinte. Dacă poziția față de problema dezarmării constituie pentru organizația noastră o serioasă încercare a eficacității ei nu mai puțin poziția față de năzuința diferitelor popoare de a-și făuri propria lor viață națională, liberă și independentă constituie un criteriu al fidelității față de principiile Cartei.

Nu mai departe decît acum 11 luni omenirea a fost la un pas de primejdia unei conflagrații mondiale prin agresiunea armată împotriva Egiptului. Abia se stinseseră flăcările războiului iar popoarele din această regiune așteptau condiții prielnice pentru inițierea unui program de măsuri care să le ajute a rezolva problemele lor reale, cînd doctrina Eisenhower a venit să reediteze pe dimensiuni mai mari în întregul Orient Apropiat și Mijlociu și cu o sporită complexitate de mijloace politica nefericită care face ca pacea să stea în această parte a lumii pe o muchie de cuțit.

R. P. Romînă este un partizan ferm și consecvent al coexistenței pașnice

Republica Populară Romînă este prin însăși structura sa social-politică un partizan ferm și consecvent al coexistenței pașnice.

De altminteri principiile coexistenței pașnice nu mai reprezintă azi o concepție abstractă despre organizarea relațiilor interstatale.

Principiile coexistenței pașnice capătă azi puterea și valoarea unei legi de dezvoltare pașnică a omenirii.

Din păcate ele nu-și găsesc încă aplicarea corespunzătoare în întreaga viață internațională.

Iată de ce guvernul romîn crede că arena internațională trebuie să fie terenul propice al inițiativelor și străduințelor fiecărui stat membru pentru concretizarea spiritului de coexistență pașnică, iar Organizația Națiunilor Unite să netezească terenul, să faciliteze și să stimuleze aceste acțiuni spre realizarea scopurilor comune înscrise în Cartă.

Pentru toate popoarele politica de coexistență pașnică constituie unicul climat creator, unica prismă prin care își pot făuri perspectiva viitorului.

Pentru înfăptuirea acestei politici fiecare stat mare sau mic are datoria de a lua inițiative, de a întreprinde acțiuni utile în conformitate cu posibilitățile sale specifice care să aducă un aport la propria sa securitate, la salvgardarea propriilor sale interese și totodată la promovarea păcii și colaborării internaționale în genere.

Ne gîndim în primul rînd la datoria fiecărui stat de a dezvolta relații de cooperare rodnică cu statele din vecinătatea lui pe baza comunității de tradiții și interese determinate de apropierea geografică.

În acest spirit, guvernul romîn s-a străduit să dezvolte relații prietenești, de bună vecinătate cu toate statele din regiunea balcanică și din sud-estul Europei, indiferent de orînduirea lor socială înscrîind o serie de bune rezultate în această direcție.

Deplin convins că există circumstanțe favorabile, că fiecare stat balcanic poate aduce o contribuție însemnată în această direcție, guvernul romîn a luat inițiativa convocării unei conferințe a șefilor de guverne ai Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei, Turciei și Romîniei care să examineze posibilitățile înfăptuirii unei colaborări multilaterale în scopul consolidării păcii în Balcani.

IN CONCEPȚIA GUVERNULUI ROMIN ÎNȚELEGEREA REGIONALĂ BALCANICA NU POATE ȘI NU TREBUIE SĂ DEVINĂ O GRUPARE OPUSĂ ALTOR STATE DIN AFARA ȘI NICI O PIEDICA ÎN CALEA DEZVOLTĂRII PRIETENIEI ACESTOR STATE CU CELELALTE STATE CARE NU FAC PARTE DIN ACEASTA ÎNȚELEGERE.

Domnule președinte! În Adunarea Generală s-a subliniat pe bună dreptate că rezolvarea problemelor fundamentale ale situației internaționale ar fi mult înlesnită dacă s-ar înlătura atmosfera de neîncredere care dăinuiește azi în relațiile dintre multe state.

Delegația romînă consideră că neîncrederea între state nu poate fi lichidată de la o zi la alta ci treptat prin nenumărate eforturi mari și mici în toate domeniile vieții în care popoarele vin în mod firesc în contact. Este necesar să se acționeze cu perseverență pentru ridicarea barierelor artificiale care împiedică schimburile economice și culturale normale. De aceea Republica Populară Romînă militează pentru relații economice nestingherite cu toate statele.

Delegația romînă consideră că o sursă principală a neîncrederii ar putea fi înlăturată dacă s-ar lua măsuri efective pentru încetarea în primul rînd a emisiunilor radiofonice care îndeamnă la răsturnarea ordinei interne a unor state suverane și va insista ca O.N.U. să-și spună cuvîntul în favoarea unor asemenea măsuri.

Domnule președinte! Delegația romînă acordă o atenție deosebită lucrărilor Adunării Generale care întrunește reprezentanți a peste 80 de state mari și mici, de diferite orînduiri sociale din toate colțurile lumii.

Am venit aici însuflețiți de speranța că este posibilă reluarea și dezvoltarea procesului de destindere și de consolidare a păcii încă în timpul actualei sesiuni.

Să facem totul pentru aceasta!

(Text prescurtat)

Sublinierile și subtitlurile aparțin redacției.

★

NEW YORK 26 (O.N.U.) corespondentul Agerpres transmite: În dimineața zilei de 26 septembrie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate care a examinat problema candidaturii viitorului secretar general al O.N.U. *În unanimitate Consiliul de Securitate a hotărît să recomande Adunării Generale prelungirea mandatului lui Dag Hammarskjold pentru o nouă perioadă de cinci ani ca secretar general al Organizației Națiunilor Unite.* Adunarea Generală urmează să examineze recomandarea unanimă a Consiliului de Securitate.

Ședința plenară a Adunării Generale din dimineața aceleiași zile a continuat dezbaterea generală, la ordinea de zi fiind înscriși delegații Cambodgiei, a Gomindanului, R. P. Romîne, Olandei și Greciei.

SUB SOARELE democrației populare

Prin grija puterii populare sute de mii de copii chinezi duc astăzi o viață lipsită de griji.

În fotografie: un aspect la o grădiniță de copii din Pekin.

N. P. Firiubin distins cu ordinul „Drapelul Iugoslav"

BELGRAD 26 (Agerpres). — După cum transmite agenția Taniug, la 24 septembrie președintele R.P.F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito l-a primit pe N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, cu soția, E. A. Furțeva, care i-au făcut o vizită de bun rămas.

În cadrul primirii, președintele Tito a înmînat ambasadorului U.R.S.S., N. P. Firiubin, ordinul „Drapelul iugoslav" cl. I-a pe care i l-a decernat pentru merite în dezvoltarea și întărirea colaborării pașnice și a relațiilor prietenești între R.P.F. Iugoslavia și U.R.S.S.

Un dar pentru muzeul Apărarea Țaritînului — Stalingradului

STALINGRAD 26 (Agerpres). — TASS transmite: Atașatul militar al ambasadei Iugoslaviei în U.R.S.S., Savo Popovici, a remis muzeului Apărarea Țaritînului — Stalingradului o sculptură în bronz reprezentînd o partizană iugoslavă. Acest dar a fost trimis muzeului de stat de către generalul de armată Ivan Gosniak, secretar de stat pentru problemele apărării naționale a Iugoslaviei, care a vizitat recent Stalingradul.

Un nou insucces

NEW YORK 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, la 25 septembrie în S.U.A. s-a făcut o nouă încercare de a lansa o rachetă balistică de tip „Atlas", care nu a fost încununată de succes.

După cum arată agenția, aproximativ la cinci secunde după lansare, racheta a început să cadă și a explodat în aer.

Primele experiențe cu racheta de același tip care s-au făcut în iunie anul curent s-au încheiat cu același eșec. Un corespondent al Agenției Associated Press scrie că racheta lansată la 25 septembrie „PROBABIL CĂ NU A PUTUT ÎNAINTA. EA S-A RIDICAT LA APROAPE O MILĂ, IAR APOI A EXPLODAT CUPRINSĂ DE FLACĂRI".

Succesele economiei sovietice

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Direcția Centrală de statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a dat publicității un comunicat în care se arată că în primele opt luni ale anului curent producția de lapte în U.R.S.S. a crescut cu 21 la sută în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut. Planul anual al colectărilor și achiziționărilor de lapte a și fost îndeplinit pe întreaga țară cu 26 la sută. Producția de carne a crescut în primele opt luni ale anului 1957 cu 16 la sută în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut.

Aceste date, se subliniază în comunicat, dovedesc că sarcina de a se ajunge din urmă S.U.A. în următorii ani în ce privește producția de produse animaliere, va fi îndeplinită cu succes.

1.575.000 kw la Kuibîșev

JUGULOVSK, Regiunea Kuibîșev 26 (Agerpres). TASS transmite:

La 25 septembrie al 15-lea hidroagregat al hidrocentralei Kuibîșev a intrat în funcțiune. Astfel, puterea hidrocentralei a atins 1.575.000 kW.

„Despre unele probleme internaționale actuale"

Un articol al președintelui TITO în revista americană „Foreign Affairs"

BELGRAD 26 (Agerpres). — Postul de radio Belgrad a transmis textul prescurtat al articolului cu titlul de mai sus, apărut sub semnătura președintelui Tito în revista americană „Foreign Affairs".

În prima parte a articolului, președintele Tito se ocupă de unele cauze care, după părerea sa, au dus la încordarea internațională de astăzi și arată că ar fi de neiertat faptul dacă oameni cu răspundere nu ar face cu mai mult curaj pași noi pentru crearea unor relații internaționale corespunzătoare cerințelor omenirii în epoca dezvoltării sale actuale și anume colaborarea multilaterală și rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe cale pașnică.

În prezent, în întreaga lume domnește o atmosferă de îngrijorare. Poate că în lume niciodată nu s-a vorbit atît de mult despre război și pace cît se vorbește astăzi. În același timp se pregătesc cu febrilitate asemenea mijloace de distrugere care nu au fost cunoscute în istoria războaielor de pînă acum, cum sînt armele atomice și cu hidrogen și alte mijloace de război din cele mai moderne. Este de înțeles faptul că și astăzi există oameni, chiar și cu posturi de răspundere, care afirmă și sînt de părerea — iar în acest scop se fac și pregătiri — ca problemele internaționale litigioase să fie rezolvate prin forță, adică prin război, dar în același timp ei nu-și pun întrebarea ce urmări ar avea aceasta pentru întreaga lume... Să ne închipuim ce urmări ar avea cel de-al treilea război mondial în care ar fi folosite mijloace de exterminare moderne cu care se amenință astăzi. Poate oare fi sigur acela care l-ar începe pe primul, adică agresorul, că el va scăpa de efectele armelor atomică și cu hidrogen? Prin urmare, aceasta este o aventură riscantă...

Istoria modernă, scrie mai departe președintele Tito, ne învață că în vremea de astăzi războaiele nu rezolvă nimic. Realizările științifice au ajuns la un asemenea nivel încît omenirea, cu ajutorul lor ar putea fi ori fericită ori nimicită. Prin urmare, astăzi întreaga răspundere cade asupra oamenilor care conduc și ei au datoria, în fața popoarelor și în fața istoriei, să aleagă prima alternativă.

Referindu-se în continuare la unele cauze ale încordării internaționale, președintele Tito arată: Astăzi vedem că unele state din occident insistă mult în scopuri propagandistice, asupra principiilor independenței, iar în practică fac cu totul altfel. Totuși, aceasta nu le împiedică să acuze pe alții de încălcarea principiilor independenței.

Unele puteri occidentale, scria președintele Tito, sînt nemulțumite de sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, adică de rezultatele lui. Cu alte cuvinte, ele au fost și sînt încă nemulțumite de faptul că lucrurile au luat alt curs decît acela la care s-au gîndit ele, atunci cînd hotărau soarta altor țări fără știrea și fără asentimentul lor. Aceste țări sînt nemulțumite îndeosebi de faptul că pe ruinele regimurilor fasciste și reacționare, a fost creată o nouă putere, puterea populară, care în ciuda unor slăbiciuni temporare se dezvoltă în direcția construirii socialismului și a democrației socialiste în care popoarele văd posibilitatea realizării năzuințelor lor, adică făurirea unei vieți mai fericite și asigurarea dezvoltării lor pașnice.

Referindu-se la eforturile pe care le depun conducătorii sovietici pentru slăbirea încordării internaționale, președintele Tito scrie: N-ar fi deja timpul ca acțiunile guvernului sovietic în direcția slăbirii încordării internaționale să fie privite cu mai multă încredere și mai mult realism? Acum este rîndul occidentului să dea dovadă de bunăvoință și înțelegere în rezolvarea unor probleme care reprezintă un pericol permanent pentru pace și pentru colaborarea internațională, și anume problema dezarmării și încetării experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen.

În continuare, referindu-se la împărțirea lumii în blocuri militare, președintele Tito scrie: Sînt ferm convins că pactul de la Varșovia ar înceta să existe, dacă ar înceta să existe pactul Atlanticului de Nord. Se pune întrebarea prin ce ar putea fi înlocuite aceste pacte... Răspunsul este simplu. Printr-un pact de securitate colectivă, instrument al păcii și securității, care ar avea o puternică influență asupra restabilirii încrederii între state și popoare, precum și asupra rezolvării unor alte probleme litigioase.

Cu privire la problema germană, în articol se arată că aceasta este un lucru care privește poporul german și numai el are dreptul să o rezolve așa cum crede că este cel mai bine. Pentru aceasta sînt necesare numai timp și răbdare. Orice amestec din afară îngreunează realizarea unificării pe o bază realistă. Faptele trebuie privite în mod real. Astăzi există două Germanii cu sisteme sociale diferite, indiferent dacă aceasta ne place sau nu... Trebuie dată posibilitatea să se ajungă la apropierea reciprocă între populația din Germania răsăriteană și cea din Germania occidentală și sînt sigur, continuă președintele Tito, că într-o zi poporul german va găsi o formă pentru unificare, indiferent de deosebirile care există în sistemul social, deoarece există multe lucruri comune care îl unesc.

Faptul că după război într-o serie de țări răsăritene a fost răsturnat vechiul sistem social, adică în locul fostelor forme sociale cu caracter fascist sau capitalist au apărut forme ale orînduirii socialiste, nu mai poate fi schimbat de nimeni și este greșit ca cineva să se gîndească la aceasta. Consider — se arată mai departe în articol — că propaganda din străinătate și cu ajutorul străinătății, dusă de acele elemente care au fugit din țara lor, contribuie numai la agravarea încordării internaționale. Nu există nici o perspectivă pentru reîntoarcerea la vechiul sistem. Aceasta este numai încercarea de a întoarce roata istoriei... De aceea cred că este în interesul slăbirii încordării internaționale, în interesul păcii și colaborării internaționale, în interesul stabilirii unei încrederi sincere între state și popoare, să se înceteze propaganda dăunătoare care se face împotriva țărilor socialiste, iar prin aceasta și împotriva țării noastre... Aici se pune întrebarea, ce ne rămîne atunci dacă renunțăm la rezolvarea problemelor litigioase pe calea războiului? Ne rămîne desigur o singură posibilitate și o singură soluție. Aceasta este coexistența între state și popoare, indiferent de sistemul lor social intern. În lume există două sisteme sociale principale: sistemul socialist și sistemul capitalist, în sînul cărora există anumite nuanțe. S-ar putea oare ieși astăzi din această situație dacă statele și popoarele cu sisteme sociale diferite ar dezlănțui un nou război care să hotărască de partea cui va fi victoria, adică să impună unii altora sistemul lor cu forța? Desigur că acest lucru ar fi absurd, deoarece aceasta ar pricinui întregii omeniri o nouă catastrofă.

Cu privire la cauza evenimentelor petrecute în Orientul Mijlociu, președintele Tito arată că ea constă în atitudinea unor conducători care au considerat că în lume nu s-a schimbat nimic. Ei au privit lucrurile cu ochelari coloniali clasici, au ignorat opinia publică internațională, care de data aceasta a acționat rapid și energic prin intermediul O.N.U.... Țările arabe, tinere și slab dezvoltate, sînt dezbinate prin aplicarea unei doctrine despre care nu se poate spune că este folositoare pentru popoarele arabe.

Nu ar fi mai bine — scrie președintele Tito — dacă problema Orientului Mijlociu ar fi privită de pe o altă poziție și nu de pe poziția umplerii unui „vid", care a apărut ca un rezultat pozitiv al înlăturării influenței și exploatării coloniale din partea unor state coloniale? Argumentul după care a fost necesară umplerea acestui „vid" din cauza așa-zisului pericol de infiltrare comunistă nu poate să reziste la nici o critică.

Cînd este vorba de Organizația Națiunilor Unite, scrie mai departe președintele Tito, atunci trebuie să spun că eu consider ca nejustă ori ce politică de discriminare dusă față de unele state care se află pînă în prezent în afara O.N.U., în primul rînd față de Republica Populară Chineză, a cărei populație reprezintă un sfert din totalul populației globului.

În încheiere, articolul se ocupă de relațiile Iugoslaviei cu țările occidentale și cu Uniunea Sovietică.

Declarațiile de la Belgrad și de la Moscova conțin principii care stau la baza relațiilor și colaborării între Uniunea Sovietică și Iugoslavia.

Eu cred, scrie mai departe președintele Tito, că s-a făcut un mare progres în îmbunătățirea relațiilor noastre, ceea ce este chezășia că în viitor vor fi realizate și mai repede principiile înscrise în aceste declarații care stau la baza relațiilor noastre... Este cu totul logic că noi, prin stabilirea relațiilor bune cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări răsăritene, nu intenționăm să înrăutățim relațiile noastre cu țările occidentale. Noi considerăm că colaborarea noastră în problemele de interes comun este foarte folositoare pentru țara noastră și, în afară de aceasta, contribuie nu numai la slăbirea încordării internaționale, ci și la întărirea păcii în lume.

Recital de poezie M. Eminescu la Buenos Aires

BUENOS AIRES 26 (Agerpres). La 24 septembrie a avut loc la teatrul Ray Mocho din Buenos-Aires un recital de poezie Mihail Eminescu. Cu acest prilej s-a vorbit despre viața și opera clasicului poeziei romînești, iar poetul spaniol Rafael Alberti a citit poezii din opera lui Mihail Eminescu.

La recital a participat un numeros public care a arătat un deosebit interes pentru poezia marelui poet romîn.

Pe meleaguri prietene

Ansamblul artistic al U.T.M. în R.S.S. Kazahă

Nu de mult — la începutul lunii septembrie — s-au înapoiat în patrie și ultimii tineri din delegația română care a participat la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

De ce așa tîrziu? Cine sînt acești tineri?

E vorba despre formația de cîntece și dansuri populare a Ansamblului artistic al Uniunii Tineretului Muncitor, laureat al Festivalurilor Mondiale de la Berlin, București și Moscova, care la invitația guvernului R.S.S. Kazahă a participat la Decada culturii romînești (23 august— 3 septembrie).

Formația, cuprinzînd aproape 60 de tineri și tinere membri ai Ansamblului U.T.M. — colectivul de dansuri, orchestra de muzică populară și soliști — cu toții deținători ai medaliilor de aur la concursurile internaționale ale celui de al VI-lea Festival, a avut prilejul unei călătorii de neuitat pînă în inima Asiei, la peste 7.000 de kilometri de patrie.

Călătoria îndelungată, apele lacului Aral, nisipul și cămilele deșertului Karakum (pe care astăzi oamenii sovietici îl supun voinței lor), verdeața Kîrghiziei și Kazahstanului, munții veșnic acoperiți cu zăpadă din împrejurimile capitalei Alma-Ata, frumusețea de basm a acestui oraș al florilor și merelor, au încîntat inimile tinerilor noștri artiști.

Numeroasele spectacole prezentate la Uralsk — orașul care l-a văzut luptînd și murind pe legendarul Ceapaev, locul de unde a pornit răscoala sa celebrul Pugaciov, unde a fost exilat Sevcenko și au scris cîndva Tolstoi, Pușkin, Korolenko — au fost întîmpinate de localnici cu furtuni de aplauze și bisuri; spectacolele ce trebuiau să dureze în mod normal 2 ore, ajungeau adesea la 3 ore și jumătate.

De neuitat va rămîne întîlnirea avută aici cu muncitorii Uzinelor Voroșilov care au dat în dar Ansamblului — în semn de prietenie și prețuire a spectacolului prezentat — două strunguri ieșite chiar în ziua aceea de pe banda de lucru.

De aceeași primire frumoasă, și de aceeași prețuire a spectacolelor prezentate ne-am bucurat și din partea populației din Alma-Ata.

De neuitat va rămîne apoi vizita pe care am făcut-o la uriașul colhoz „Raza Răsăritului". Calda primire făcută de muncitorii colhozului a determinat pe membrii Ansamblului să treacă peste oboseala numeroaselor spectacole prezentate pînă atunci și să înghebeze spontan un scurt program artistic ce a fost primit cu multă bucurie de către mulțimea participanților.

În timpul cît am stat la Alma-Ata, am avut prilejul, ca împreună cu membrii delegației oamenilor de știință și cultură ai țării noastre prezenți la Decadă, să asistăm la rîndul nostru la un spectacol de gală prezentat de ansamblul de cîntece și dansuri populare kazahe și artiști ai Teatrului de Operă și Balet din localitate. Acest lucru a constituit pentru noi un minunat prilej de a cunoaște frumosul și bogatul folclor kazah.

După splendidele zile ale Festivalului Mondial de la Moscova, după succesele și izbînzile în concursuri obținute acolo, vizita făcută în R.S.S. Kazahă și prețuirea cu care au fost primite acele spectacole romînești, constituie pentru tinerii artiști amatori ai Ansamblului artistic U.T.M. o frumoasă răsplată a muncii lor.

R. GEORGESCU
regizor al Ansamblului Artistic al U.T.M., laureat al Festivalului Mondial de la Moscova

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA. La 25 septembrie a avut loc la Moscova o conferință de presă a ziariștilor sovietici și străini în cadrul căreia A. Pavlenko, ministrul Centralelor Electrice al U.R.S.S., a declarat printre altele că în 1957 producția de energie electrică a Uniunii Sovietice va fi de 210 miliarde Kw.

LONDRA. Între 10 și 12 octombrie va avea loc la Brighton congresul anual al partidului conservator britanic, la care vor participa 4.000 de delegați.

BELGRAD. La 24 septembrie, la spectacolul Circului din Moscova au asistat Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia și Iovanka Broz, N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, și E. A. Furțeva, membră a Prezidiului C.C. al P.C.U.S., care se află în prezent la Belgrad.

DAMASC. Regele Saud al Arabiei Saudite a sosit miercuri la Damasc venind din Italia.

PARIS. La 24 septembrie a fost semnat la Paris un acord comercial și de plăți între R. Cehoslovacă și Tunisia.

Pe stadionul acoperit „Luna Pare" din Buenos Aires a avut loc concertul de închidere dat de A. I. Haciaturian, artist al poporului al U.R.S.S. Concertul, la care s-au executat lucrări ale compozitorului, s-a bucurat de un succes excepțional.

PRAGA. — Organele securității de stat a R. Cehoslovace au arestat pe J. Rjegak, M. Benedikovicz, V. Tegelhof, L. Steiner, E. Federmaier, S. Matuszku și alte persoane în slujba serviciului de spionaj american.

WASHINGTON. Agențiile americane de presă anunță că președintele Eisenhower a făcut uz de dreptul său de veto împotriva a două proiecte de legi privitoare la mărirea salariilor, pentru un milion și jumătate de funcționari publici.

La LITTLE ROCK

LITTLE ROCK 26 (Agerpres). — Cei nouă elevi negri escortați de parașutiști din divizia 101 aeropurtată au intrat în liceul central din Little Rock. Cele șase eleve și cei trei elevi au fost aduși la școală într-o mașină militară în fața căreia se află numeroși ziariști și fotografi. Deși de data aceasta elevii negri nu au fost molestați, au avut loc totuși manifestații rasiale. Șase eleve albe au părăsit clasele înainte de intrarea în școală a colegilor lor negri.

Manevre americane

NEW YORK 26 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul agenției United Press, un grup operativ al flotei militare maritime a S.U.A. alcătuit din 75 de nave, s-a îndreptat spre coasta de nord-vest a Turciei, avînd pe bord 8.000 de soldați de infanterie marină, pentru „a efectua în regiunea mării Mediterane cele mai mari exerciții de debarcare după cel de-al doilea război mondial".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 3452 — 63